

**Devotie tot den H. Aloysius Gonzaga van de Societeyt Jesu,
ofte wys en manier door aendagtige vereeringe van den H.
Aloysius besondere genaden te verkrygen, als oock vollen
aflaet, op ses nae een ander volgende Sondagen verleent,
door zyn Heyligheyt Clemens den XII. in 't jaer 1740 den 7.
January ...**

<https://hdl.handle.net/1874/188343>

Wilhelmina Maria
van Berchum out 15
jaar 1781

Cle-

40

*Vach 37
830*

Devotie tot den

H. ALOYSIUS GONZAGA

Van de Societeyt J E S U,

O F T E

**Wys en manier door aendagti-
ge Vereeringe van den H.
ALOYSIUS besondere
genaden te verkrygen.**

ALS OOCK

VOLLEN AFLAET,

*Op ses nae een ander volgende Sondagen
verleent, door zyn Heyligheyt Cle-
mens den XII. in't Jaer 1740
den 7. January.*

E N D E

*Met goet-kenninge van de Geestelyke
Overigheyt verkondight in't zelve
Jaer, inde Kerk van S. LUCIA
M. en M. binnen Ravenstein*

RAVENSTEIN,

By Gerardus Van Olbergen, Boekverkooper

27.

KORT BERIGT

*Van besondere vereeringe
ALOTSIJ, en hoe groo-
ten Aflaet by de zelve is
verleent geworden.*

AL O Y S I U S, als bekend is, is 't geene geluckfalice Genaden-kind, 't welck onder de menschen niet anders en heeft geleest als een Engel in een volmaeckte onnosselheyd en zuyverheyd des herten, de welke hy van kindtheyd af met eene onvergelykelijke groote behoedsaemheyd onbesmet bewaert heeft, midden tuschen de hoogste perykelen des Wereldts. Ende wel *ten eersten* door een strenge bewaringe zijner vijf zinnen. *Ten tweedens* door een wonderbaere volherding in 't Gebed, door vasten, boet-wercken, en andere verstervinge, *Ten 3de* door een vierige devotie tot het Alderheyligste Sacrament des Autaers. *Ten vierden* door een kinderlijke Liefde tot d' alder suyperste Maget ende Moeder Gods M A R I A, door wiens vermaninge hy in 't Acht-tiende Jaer van zijn Ouderdom in het geselschap J E S U getreden is, waer in hy vyf Jaeren geleest heeft in hoogste volmaektheyd, ende heyliglijk gestorven is.

4 *Opregte devotie tot den*

ALOYSIUS had wegens algemeen roep van heyligheyd die befondere genade, dat hy niet lang naer zynen Doodt, Anno 1621. van Paus **P**AULUS den V. zalig gesproken wiert.

Maer naer dat zijn Heyligheyd **B**ENEDICTUS den XIII is bewogen geworden, den zaligen **A**LOYSIUM in 't getal der Heyligen te verheffen, en desen Heyligen Jongeling, *zeer vermaert door d'onnoselheyd des levens*, aen de studeerende Jeugd, zoo wel buyten, als onder de bestieringe van de *Patres Societatis JESU*, als eenen spiegel en exemplaer van onnoselheyd voor te stellen; is den yver, om desen Engelschen Jongeling voor haren Scherm-patroon te verkiesen, dusdanig onder dit teere Ouderdom aengegroeyt, dat tot vermeerdering van zoo loffelijke devotie **C**LEMENS den XII. niet alleen heeft bevestigden Aflaet, dien **B**ENEDICTUS den XIII. den 22. November 1729 voor alle geloovige hadde verleent, de welcke in de Kercke, alwaer den heyligen **A**LOYSIUS voor een Patroon der School verkosen was, ofte nog zoude verkosen worden, met behoorlijke devotie op 't Feest des heyligen **A**LOYSI eenen Autaer zouden besoecken; maer, verweckt zijnde niet alleen door d'yverige devotie van d'onnossele Jeugd, maer ook

H. Aloysium Gonzaga. 5

van ontallijcke beydes gessagts Persoonen, prijfende ende verheffende de wonderbare genaden, die door de voorspraeck van den Heyligen Jongeling verkregen worden, heeft hy verder volgens een Bulle van den 7. Januarii 1740. Vollen Aflaet medege- deelt opeenen ygelijken der ses Sondagen, die den Feestdag van den H. A L O Y S I U S voorgaen, oft in 't Jaer op eenen anderen tijd worden uytgekoofen; die van alle bey- des Gessagts gelovige kan verdient worden, zoo zy genoemde dagen na gedane Biecht en nuttinge des Hoog weerdigen Sacra- ments met innerlijk ofte mondelijk Ge- bedt, ofte andere oeffeningen van aendag- tigheid tot hoogste glorie Godts ende ver- eering des Heyligen A L O Y S I I zullen overgebracht hebben.

Zijne doorlugtigste Hoogweerdigheyd GEORGIUS LUDOVICUS Bisschop en Prias van Luyk &c. &c toegestaen heb- bende den 30. Mey 1740. dat gemelden Aflaet, niet alleen in en voor de Kerck van Ravenstein, maer ook door geheel het Bis- dom mogte verkondigt worden; heeft ter- stont de School jeugd der Stadt van Ra- venstein haren yver laten blijcken, ende op den twaelfden Sondag nae Sinxen. zijnde den 28. Augusti, haere toevlugt genoo- men onder de bescherminge van den En- gelschen Jongeling A L O Y S I U S, hem

6 *Opregte devotie tot den*
solemnelyk verkiesende voor een Scherm-
patroon van hare onnoselheyd en suyver-
heyd, in de tegenwoordigheyd van't Hoog-
weerdig Sacrament des Altaers, tot het
welcke ALOYSIUS altijd een besonde-
re devotie gedragen heeft.

De verkiesinge is geschiet door 't vol-
gende Gebedt.

G E B E D T.

Om den Heyligen ALOYSUS tot
Scherm-patroon te kiezen, 't welk
van de Jeugd by dese devo-
tie, ende ook op andere
tyden dikwilder kan
gesproken worden.

Heyligen ALOYSI ! Engelschen
Jongeling ! dien Godt door zonder-
lijke voorzigtigheyd ons, niet alleen als
eenen spiegel en Exemplæer van onnosel-
heyd, maer oock als eenen Scherm pa-
troon in onse gevaerlijcke Jeugd, door
zijnen Stadt houder op aerde voor te stel-
len zig geweedigt heeft : Ick, door lief-
detot mijne zaligheyd, en yverige begeer-
te uwe onnoselheyd, en Engels leven naer
te volgen, verwekt zijnde, verkiese U
heden voor mijnen Patroon, en Bescher-
mer van mijn Ziel, met dit vast propoost,
dat

H. Aloysium Gonzaga. 7

dat ick noyt nog met gedagten, nog met woorden, nog met wercken iet doen, of toelaten wil, 't gene ick erken te strijden tegen de reynigheyd van mijne Ziel, en tegen d'onnosselheyd des levens. Daerom bid ick U Engelsen A L O Y S I, dat gy mijn van nu af aen wilt opnemen, en tot aen 't eynt mijns levens erkennen voor U schern-kind, uwe hulpe en bescherming verleenen in alle gevaren en bekoringen, op dat ick noyt in de Goddelijcke tegenwoordigheyd iets onbetamelijckx bedrijve; maer door U exempel verwekt, en door uwe voorspraek gesterkt zijnde, alle bekoringen, en gevaren over-winne, en aldus weerdig word, met U onder d'Engelen de eeuwige geluck-zaligheyd te genieten, Amen.

Een ander Gebedt.

Door't welke den Heyligen ALOYSIUS tot Patroon gekosen, ende d'intentie gemaect word, uyt welke men de devotie houden wil.

ALmagtig eeuwigen Godt! ick N. al hoe wel t'eenemael onweerdig om voor U aenschijn te verschynen; niet te min steunende op uwe wonderbare goedertierenheyd, ende verwekt door 't verlangen van U te dienen, kiese heden.

8 *Opregte devotie tot den*

in de tegenwoordigheyd van alle Choren
der Engelen, den Engelsen Jongeling
ALCYSIUM tot mijnen Patroon en be-
schermer, van mijn geestelijk en lichamelyk
leven; ick neme my vastelijck voor, hem
noyt te verlaten, nog oock oyt iets tegen
zijn eer te spreken, te doen, of te gedogen.
Ende, om dat ick een groot betrouwen heb
op zijne liefde en genegentheyd tot ons el-
lendige menschen, als ook op zijne krag-
tige voorspraek voor uwen Goddelijken
troon, maek ik een vast propoost, Ô groten
en goedertieren Godt! dat ick ter eeren van
uwe Goddelijcke Majesteit, en van desen
uwen onnoselen Dienaer dese Devotie be-
ginnen ende les naer een ander volgende
Sondagen vervolgen, dese Godt-salige
wercken *N. N.* Oeffenen, dese gebeden
N. N. storten zal; om door zijne voor-
spraek dese genaed *N. N.* dese weldaed *N.*
van *U* te verkrygen, zoo 't uwen God-
delijken wil behaegt, ende strekt tot mijn-
der Zielen zaligheyd. Ick bidde *U* dan oot-
moedelijk, Ô barmhertigen Godt! door
uwe oneyndelijcke goetheyd en goeder-
tientheyd, door 't kostelijck Bloedt, dat
uwen Soon **JESUS CHRISTUS** voor
my gestort heeft, door de verdiensten ende
voorspraek van den Heyligen **ALOYSTUS**,
dat gy dit mijn propoost aen-nemen, en,
gelijck als gy my verwekt hebt om 't zelve
te

H. Aloysium Gonzaga. 9

te maeken, alsoo ook om 't te volbrengen
overvloedige gratie verleenen wilt, Amen.

Noza. 't blykt uyt dit bovenstaende Gebedt, dat, die gesint is dese devotie te houden, hy met een groot betrouwen op de voorspraek van ALOYSIUS, op den eersten Sondag van de devotie desen Heyligen Jongeling tot zijaen Scherm-patroon verkie- sen, hem zijnen nood, oft 't gene hy be- geert, voordragen, ende een propoelt ma- ken zal, zekere aendagts-oeffeningen, duerende de devotie, zonder versuymenis- se te gebruyken, zo hy met redenen hou- pen wil, dat hy zal verhoort worden.

Ik voeg hier by eenige diergelijcke Oef- feningen, niet daerom, als of se al te sae- men vereyscht wierden, of om den Aflaet te verdienen, of om te verkrygen 't gene door de voorspraek ALOYSII begeert word, maer op dat een jegelijck zulke ver- kieslen kan, tot de welcke hy meer genegen is.

ONDERRIGTING!

Wat voor aendagts-oeffeningen by dese devotie kunnen gebruyckt worden, om te voldoen aen d'intentie van van Benedictus den XIII. en Clemens den XII. en de begeerde weldaed door voorspraek ALOYSII, van God te verkrygen.

1. **H**et gewoonlijk Gebedt tot intentie van de Kerck, om den Aflaet te verdienen, en is niet voorgeschreven: het zelve en is oock niet genoeg, om te verdienen den Aflaet, den welcken zijne Heyligheyd CLEMENS den XII op ses naer een ander volgende Sondagen verleent heeft, maer eene dulsdanige oefening word vereyscht, waer door den Sondag geheyligt, en den Heyligen ALOYSIUS vereert word. Ondertusschen is 't vry gelaten, wat voor aendagts-oeffeningen een ieder verrichten wil.

2. Zo iemand met overvloedigere vrucht en profyt begeert dese devotie te houden, ende zig meer verskeren wil, dat hy van Godt door de voorspraek ALOYSII zal ver-

verhoort worden, moet hy voor alle andere dingen zorgvuldig zijn, dat hy zijn Ziel stelt in staet van gratie, en daer in geduerende de devotie volherd Tot welken eynde de alderbequaemste middelen zijn. *Ten eersten.* De Biecht en Communie, die zoo dickwils zullen herhaelt worden, als't den Biecht-vader goetkeuren zal (om den Aflaet te verdienen, worden se op elcken Sondag vereyscht :) *Ten tweeden.* Alle avonden voor de nagt ruste zijne Conscientie ondersoecken, en zijn avonds gebedt met berouw en leedt-wesen besluyten.

3. Op een iegelijken Sondag een almoes geven, ofte een keerse onsteken voor de beeltenisse van den Heyligen Jongeling. Ofte die zulkx niet en vermogen, die kunnen oeffenen een geestelijk werck van bermhertigheyd.

4. Op gemelde Sondagen eene heylige Misse laten lesen, ofte met devotie hooren ter eeren van den Heyligen.

5. Dagelijcx, geduerende de ses weken, negen *Pater Noster* en *Ave Maria* bidden ter eeren van de negen Choren der Engelen, en van den Engelsen Jongeling ALOYSIUS, die door zijn zeden en deugden verdient heeft, een Engel genoemt te worden

6. Des Zaterdaghs vasten. Andere verstervingen kunnen gebruyckt worden, zo het den Biecht-vader, om raedt gevraegt zijnde, oordeelen zal.

7. Ten

7. Ten minsten alle ses Soudagen lesen de dag-getyden, ende Litanie van den Heyligen ALOYSIUS, Ende, om dat den Engelsen Jongeling altijd zeer yverig geweest is in aenbidding van't Heylig Sacrament des Autaers, alsook in vereering van d'onbevleete ontfangenisse van d'alderuyverste Maegt MARIA, de Kerk bezoeken, om t'aenbidden 't Alder-hoog-weerdigste Sacrament, oft bidden den Rosen-krans met de geheymenissen, zulk Gebedt vereenigen met het gebedt van den Heyligen ALOYSIUS.

G E B E D T.

Door het welck men begeert het H. Sacrament des Autaers met aendagt t'ontfangen.

Alder-minnelijcksten Saligmaker, die Agy U geweerdigt hebt onder de gedaente van Brood U te verbergen, uyt verlangen om ons met U alder-heyligst Lichaem te spysen: versterkt ons Geloof, vermeerdert in ons d'aendagt, op dat wy ons tot dit heyligste Sacrament weerdiglijk bereyden, en U als den hoogsten Godt, en liet-rycksten Gast met eerbiedsaemheyd ontfangen, ook nae de nuttinge U voor zoo groote genade schuldige danckbaerheyd betoonen Dit bidden wy door de verdiensten en voor-spraak van uwen getrouwen

H. Aloysium Gonzaga. 13

wen Dienaer ALOYSIUS, die U in groote glorie en volmaekte liefde van aen-sigt tot aen-sigt nu aenschouwt, om dat hy U onder de gedaente van Brood als eenen verborgen Godt met zoo vierigen yver vereert, en aen-gebeden heeft, Amen.

G E B E D T.

*Door het welcke begeert word eene
Kinderlijcke opweckinge, ende
liefde tot de Moeder Godts.*

O Heere JESU CHRISTE! die gy uwe weerdigste Moeder van eeuwig-heyd uytverkoren, van alle zonden bevryt, boven alle Heyligen in den Hemel verheven, en op aerde aen alle plaetsen, en eynden Glorie-ryk gemaect hebt: Wy bidden U, laet ons, hoe wel onweerdig, in het getal van hare Kinders op genomen worden, gelijk gy uwen alder-liefsten Discipel *Joannes* onder het Kruys van haer voor een Kind hebt op en aen-nemen laten. Ende gy, ô Alder-zaligste Maegd! wilt U ook geweedigen, onse Moeder te zijn, op dat wy onder uwen Moederlijcken Scherm-mantel van alle gevaren des lichaems, en der zielen zeeker mogen zijn, Dit bidden

door de voorbidding en verdienften van uwen beminden Dienaer en Zoon *ALOYSIUS*, die in ons bewaren wil eenen ftantvafstigen wil, niet alleen uwen Goddelijcken Soon tot aen't eynd opregtelijk te dienen; maer U oock als onse genaden-ryckfte Moeder met kinderlijcke aendagt altijd te vereeren, Amen.

8. Mits de grootste Eer, die men eenen Heyligen bewyfen kan, hier in bestaet, dat zijne deugden worden nae gevolgt; gelijk zeer wel oordeelt den H. Laurentius Justinianus, zeggende Serm: de 00. ss. *Als dan vereert men regt de Heyligen, als men hunnen deugdelijcken wandel met yver naer volgt: daerom is 't zeer raed-saem te houden op elcken Sondag eene korte Meditatie, en door de geheele weeck t'oeffenen die deugd, in de welcke den Heyligen ALOYSIUS schynbaer geweest is. Tot dien eynde kunnen dienen de ses Meditatieen, die hier onder volgen. Eenige oefeningen van deugden zijn opgestelt worden van zijne Heyligheyd *Benedictus* den XIII in den Aftaet-brief, den welken hy heeft mede gedeelt aen de Kruyskens en penningen &c. &c wegens de Heylig-spreekinge van de twee onnossele Jongelingen ALOYSIUS en STANISLAUS, zoals 't in eynde van dit Boekske kan gelefen worden. Ik voege hier by eenige Geb-*

beden, die gerigt zijn op de naevolginge
der deugden van den heyligen ALOYSIUS

G E B E D E N.

1. **O** Heyligen ALOYSIUS, een
waeragtigen veragter der We-
reld, die gy alle hare ydelheden voor niet
gehouden hebt, op dat gy CHRISTUM
in zijn geselschap gewinnen mogt: Wy
bidden U, dat gy ons gelijke genaede
wilt verwerven, op dat wy naer U exem-
pel alles, wat Godt niet en is, voor ydel
houden, en hem aldus mogen uyt de gront
van ons herte beminnen.

2. **ô** Heyligen ALOYSIUS, een le-
vendigen spiegel der deugden, naer de wel-
ke gy met den grootsten yver en stantvastig-
heyd getragt hebt: wy bidden U, dat gy
ons gelijke liefde, en yver tot waeragtige
deugden by Godt wilt verkrygen, op dat
wy hier door alleen aen Godt behagen mo-
gen.

3. **ô** Heyligen ALOYSIUS, die gy
het Gebedt en Loff Godts met dusdanige
aendagt, en opmerklaemheyd gepleegt
hebt, dat gy in een half Jaer nauwelijck
een half uer lang met de gedagten ver-
strooyt geweest zijt: Wy bidden U, dat
gy ons gelijke aendagt wilt verwerven,

16 *Opregte devotie tot den*
op dat wy naer U voorbeeld met Godt
onsen Heer opmerkfaem, en eerbiedig spre-
ken, en alfoo, wat wy begeeren, verkry-
gen mogen,

4. *o* Heyligen *ALOYSIUS*, die gy
uyt volmaekte liefde tot God alle rykdom-
men, en goederen deser Wereld verlaten
hebt; verwerve ons door uwe voorbid-
dinge eene zoodanige verligting van ons
verstant, dat wy met het herte niet aenkle-
ven aen verganckelijke goederen, maer
alfoo door het tydelijk doorgaen, dat wy
het eeuwigen niet en verliefen.

5. *o* Heyligen *ALOYSIUS*, in wiens
herte *CHRISTUS*, een Maegdelijcken Soon
van de Koningin aller Maegden, een be-
stendige wooninge heett gevonden: Wy
bidden U, dat gy ons genade wilt ver-
werven, op dat onse herten van alle onfuy-
verheyd bewaert worden, en God in fuy-
verheyd behagen mogen.

6. *o* Heyligen *ALOYSIUS*, die gy door
volmaekte versterking U lichaem en Ziel
Godt toegeheyligt hebt, verwerve ons
van Godt eenen heyligen haet tegen ons
lichaem en quade genegentheden, op dat
wy sterck genoeg mogen zijn, om aen on-
se begeerlijckheden al dat geene af te slaen,
wat zy tegen Godt, en de zaligheyd van
onse Zielen verlangen, Amen.

O N.

ONDERRIGTING.

*Wat voor genaden en weldaden men
door de voorspraek van den Heyli-
gen Aloysius van Godt
begeeren kan.*

IN't Jaer 1642. wierd ter eeren van den
Heyligen *ALOYSIUS* tot *Padua* een-
ne Broederschap gesticht, ende in het Boek,
het welke de wetten van de zelve in zig be-
greep, wierd zijn Beeld gesien met dit by-
schrift, gelijk *Janningius* verhaelt: *Pro-
tektor est omnium sperantium in se, hy is
een Beschermmer, van die, de welke op hem
hoopen.* Ja de meeste Steden in *Italien* heb-
ben hem als hunnen Beschermmer in eeren
gehouden, terstont na zijnen zaligen dood.
Godt heeft van tijd tot tijd in veele herten
een groot betrouwen verweckt op de ver-
diensten en voorspraek van den zelve,
door de welke zy meenige goet daed van
den Hemel verkrygende, aen andere 't zel-
ve te begeeren aenleydinge gaven. En dus
is eyndelijck de vereeringe van desen in-
geveleschten Engel in de gantsche Wereld
ingevoert worden.

Wat aengaet de wonder werken, met
de welke hy gescheenen heeft, zo zijn van
de zelve twee hondert en ses voor veele Ja-

18 *Opregte devotie tot den*

ren van gezwoorene , geloof-weerdige Geruygen ingebracht , en aen den Apoftolijcken Kercken raed behandigt geworden. Voor ontrent 40. Jaren hebben al vier hondert denkteekens van zijne bewefene wonderhulp om zijne genaden-ryke Beeltenisse gehangen.

In de gerichtelijcke Onderzoekingen , welke voor zijne Heyligfprekinge voorgenomen zijn geworden , andere voor by te gaen , zijn in 't Land *Veltin* alleen hondert twee en dertig wonder werken aengemerkt worden. In de Jaerbrieven van 't Gefelſchap JESU uyt d'eeneprovincie van over Duytſland , andere niet te gedencken , zijn tot hondert by *Janningius* te vinden. *Ceparius* ſchryft , dat by zijnen tijd , kort nae de dood van den onnoſelen Jongeling , al een duſdanig getal , en ſchyn der wonder werken is geweest , dat , zoo hy ſe uytvoertlijk beſchryven wilde , hy een geheel Boek in 't licht zoude moeten geven. Met een woordt geen quael des Lichaems , geene quellinge des gemoets kan er nauwelijcks uytgeſonnen worden , waer in *ALOYSIUS* door zijne krachtige voorſpraak en wonder hulp zijne Scherm-kinders niet en heeft geholpen. En dit laet genoeg geſegt zijn van zijne wonderdaden in 't gemeen.

Befonterlijk kan hy aengeropen en door deſe devotie vereert worden.

1. In alderley soorten, in't besonder van heete, besmettelijcke en doodelijcke koortsen. 'T schynt dat Godt den onnosfelen Jongelink in geneefinge zulker krankheden heeft willen schynbaer maken, omdat hy onder den dienst der liefde zulke zieckte aen zig getrocken heeft, en door dese brandende liefde voor de zaligheyd van zijnen Even-naesten een vroegtydig Brand offer geworden is.

Om in onse gemoederen een vast betrouwen te verwecken op de voorspraek *ALOYSII* in diergelijcke quaelen, dient 't gene in een Stedeken *Vallis Tullina*, op onse spraek *Veltin*, in't Jaer 1692. is voor gevallen. Onder de Inwoonders regeerde in 't geheele Land een giftige koorts, die veele menschen wechrakte; men hield een opentlijcke en algemeene Processie in de Stad; ter eeren van *ALOYSIUS* was daer een Kapel gebouwt, en zijne Reliquien wierden op een verhevne plaets gedragen, van welke plaets als het gantsche Stedeken met genoemde Reliquien den zegen was gegeven, scheen de koorts hare kracht geheel verlooren te hebben, door dien veele van de zelve besmet zijnde, in korten tijd tot hare voorige gesondtheyd gekomen zijn. Ja in d'omliggende plaetsen van *Veltin* is het betrouwen zo groot geweest, dat zy niet en vraegden naer ee-

eenen Genees-meester noch naer medecynen , inaer , zo zy vermaent wierden, eenen Genees-meester te roepen , gaven zy tot antwoord : *Ik heb aen den zaligen ALOYSIUS alreets beloften gedaen* , als of zy verder geensints eenes anderen Genees-meesters hulp noodig hadden. Het wonderlijkste is , dat zy gemeenlijk haere vorige gesontheyd als tot een Loon van haer betrouwen verkregen hebben.

2. ALOYSIUS schynt ook een recht wonderlijcken Genees-meester der Oogen te zijn , aengesien zeer veele wonderwerken vande Genesinge der Oogen vertelt worden. *Antonius Urbanus* , een Jongelink van 16 Jaeren tot Siëna , is nagedane belofte van de blintheyd van een oog volkomentlijk genesen. *Wolfgangus ab Asch* , een Duytsch Edelman , Raedts-Heer van twee Geestelijke Vorsten , en Koor-Heer tot *Landsbut* , is met veele goetdaden , gelijk *Bidermannus* getuygt , van ALOYSIUS ge-eert worden : want van de blintheyd is hy tot het Gesicht , uyt de handen van ses moordenaers in vryheyd , uyt krankheden en doods-gevaeren tot het leven weder gebracht. Met zijn eygen hand heett hy oock dankbaerlijk bekent , *dat hy tot in Eeuwigheyd alles aen ALOYSIUS schuldig en verpligt was.* In 't kort zulke wonderbaerlijcke Genesingen der oogen worden'er by *Janningius*

eens deels in Italiën, en oock in Duytsland tot veertig toe toe gevonden. Also, dat hy als een zonderlijcken Voor-spreker tegen al't quaedt der oogen kan aengeropen worden.

d'Oorsaek, waerom ALOYSIUS van God dese genade verkregen heeft, is wederom lichtelijck te vinden: want volgens getuygenisse der geenē, die hem gekent, ende met hem geleest hebben, en zal'er misschien niemand gevonden worden, die met wonderbaerlijckere zedigheyd, en afstervingē van zijn oogen Godt ge-eert heeft, als ALOYSIUS. Ik voeg hier by een

G E B E D T.

Om het quaed der Oogen door de voorbiddinge des Heyligen ALOYSIUS af te wenden.

Almachtigen eeuwigen Godt, die gy op het Gebedt van uwen Dienaer ALOYSIUS aen verscheyde plaetsen die geene wonderbaerlijck geholpen hebt, de welcke sinerten aen d'oogen hebben uytgestaen: Ziet aen mijn sineekend Gebedt, en keere af d'aenstaende gevaeren mijn er oogen, op dat ick in dese Wereld, wat recht is, zien, en in d'andere Wereld in het aenschouwen van U Goddelijck aensicht eeuwig vrolijck zijn mag. Amen.

Heere

Heere JESU CHRISTE, die gy eert die geene, die U eeren, ende Glorie ryk maekt die U ende uwen heyligen Naem verheffen: Wy bidden U door de verdiensten van den Heyligen ALOYSIUS, dien U met wonderbaerlijke zeedigheyd en afstervinge van zijn Oogen ge-eert heeft, dat gy ons van alle oogen-smerten genadelijck wilt bewaeren, op dat wy de zelve tot uwer grootere Eer, tot ons voordeel en zaligheyd stantvastich gebruycken mogen, Amen.

A L O Y S I U S

*Eenen magtigen Patroon in
Geestelijcken nood.*

DE geheele Wereld is overtuygt geworden, dat den Heyligen ALOYSIUS voor zijn Scherm-kinders niet alleen de genaede, de welcke tot profyt des lichaems, maer oock tot de zaligheyd der Zielen, voornamentlijck tot bescherming en onderhouding der onnosselheyd en suyverheyd, tot geluckige verkiefinge van eenen vasten Staet dienstelijck is, als eenen beschermenden en op den weg der zaligheyd voorgaenden Engel, door zijne voorbiddinge, en verdiensten by God verkrycht, waneer hy alleen met een stant-

vastig

vassig betrouwen daerom aengeropen, en vereert wort.

d'Eyge leer-ryke aenmerkinge, de welke den Engelschen Jongelink schriftelijk heeft achter gelaten, moet een dusdanich betrouwen in ons verwecken. Zoo gy, dus luyden zijne woorden, een verlangen draegt in een zekere deugd voortganck te scheppen, zal U dien Heyligen den alder-voordeeligstest zijn, die in zulke deugd, nae de welke gy tragt, voor andere Heylige in zyn leven wytmuntend geweest is. Want gelyck, zoo jemand zig bemoeys, om te verkrijgen van zynen Vorst eene zekere Bedieninge in den Staet van Oorlog, hy, om tot zyn insicht te komen, niet aanspreeckt ofte de Voorspraek begeert van den Oppersten Hof-meeester, maer van den Oppersten Veld-Oversten: Aldus, zoo Wy van Godt den Heer eene zekere deugd willen verkrygen, zal van nooden wesen, dat wy aenhouden om de voorspraek van zulke Heylige, die om gelycke deugd zonderlijck van Godt zijn bemint worden. Dus ver
ALOYSIUS. daerom

1. Zullen alle Ouders, zorgvuldig zijnde voor eene Godsalige opvoedinge van hunne Kinders, zeer wel den tijd besteden, die zy met dese devotie toebren- gen, om door de voorspraek en mede hulp
ALOYSII Godt enden Hemel aengena-
me

me Kinders op te voeden. Want heeft **ALOYSIUS** op aerde een zoo vierigen yver betoont voor't welvaren van de Jeugd; zal hy, nu onder d'Engelen opgenomen zijnde in den Hemel, zonder twijffel met noch wonderbaertlijkere kracht bystaen die geene, die in een zoo Godtsalig en nootfakelijk werck hunne plicht geerne voldoen zouden.

Vereert dan, gy Vaders en Moeders **AL O Y S I U M**, die in de liefde tot de Jeugd uytmuntend geweest is. Noch een Kind zijnde, ginck hy op de Son-en heylig dagen in de Kinder schoolen, vraegde de Kinders, onderwees de zelve in de Christelijke Leer, en geen Kind was hem zoo arm en slecht, al hoe wel hy was den eerst gebooren Prins, dat hy seniet zonder onderscheyd tot eene Godsalige vrees der zonden, tot Godtvruchtigheyd, tot liefde van d'alderhoogste Majesteyt Gods aenwackerde. Zijne jongere Broeders hebben noch dickwilders de vruchten van desen zijnen yver genoten. Niet zonder eenen soeten troost des gemoets mochte de Godtvresende Moeder aensien en hooren, hoe dat haeren jongen **AL O Y S I U S** zijne kleyne Broeders *Rudolphus* en *Franciscus* gaff in haere teere kindheyd alle Onderwysinge van Offeningen der aendacht, ende een rechte wijs om te bidden;

ALO-

ALOYSIUS bestierde hunne handekens, om te maken een Kruysken ; hy ginck voor in 't buygen zijner knien, op dat zy hem volgden ; hy gewende hunne noch teere tongskens, de heylige Namen **JESUS** en **MARIA**, het Vader onser, en d'Engelsche groetenisse uyt te spreken, en van buyten te leeren. En wat en versint de liefde niet ! op dat zijne Broederkens zijne Leer williglijk aenhoorden, en te volgen beweegt wierden, placht hy haer, nae 't Gebedt volbracht te hebben, alderley zuyker werk, en andere zaeken, die de Kinders begeeren, uyt te deelen. Dus wilde **ALOYSIUS** zijne broeders deelachtig maken van 't geene hy uyt den mond, en door de bestieringe van zijne zorgvuldige Moeder geleert had ; ende nu eenen mede-helper zijn in eene zo Godsalige opvoedinge, de welcke hy als den Eerst geboren ontfangen had.

Wel heeft **ALOYSIUS** kunnen zeggen, en heeft in 't werck getoont, wat van zig zelfs roemt den Propheet *Job ab infantia crevit mecum miseratio*, van kindsgebeenten aen is met my op gewassen de bermhertigheyd, de liefde tot mijnen evennaesten, en wel zonderlijk tot d'onnossele Jeugd.

2 d'Onnossele Jeugd heeft in **ALOYSIUS** een magtigen beschermmer van haere onno-

26 *Opregte devotie tot den*
felheyd : daerom is hy oock als een spie-
gel en exemplaer aen dit ouderdom voor-
gesteld worden. Dat hy zeer vermaert is
door d'onnoselheyd des levens, blijkt ge-
noegsaem uyt de twee volgende getuyge-
nissen : want dit hebben zijne Biecht va-
ders, maer besonder den vermaerden en
Godt-saligen Cardinael *Bellarminus*, de
welke de biecht van zijn geheel leven van
d'eerste Jaren tot in de laeste kranckheyd
gehoort hebben, eenpaerlijck met eede ge-
tuygt, en is by gerichtelijcke ondersoec-
kinge klaer betoont worden. De schrifte-
telijcke getuygenisse van *P. Joannes Fran-*
eiscus van Brixen, Provinciael van den
Orden der Capucynen, luyd aldus : *Adam*
schynt in ALOYSIO niet gesondigt te
hebben; zoo ver van alle schaduwe der zon-
den heeft hy den staet van zijne Onnoselheyd
behouden, meer een Engel, als mensch gelijk,
daerom eest gy, onnossele Jeugd, desen En-
gelschen Jongelinc; neemt met een vast
betrouwen door dese devotie uwe toevlugt
tot hem ende gy zult ondervinden, dat
hy uwe onnoselheyd beschermen zal.

3. Ook dezondaets, zig met God wederom
willende versoenen, hunne toevlucht tot
ALOYSIUS, desen boetenden Engel,
genomen hebbende, hebben door zijne
voorspraek een oprecht berouw, ende
volmaeckte beternisse des levens verkre-
gen

gen. ALOYSIUS en zal zekerlijk noyt zonder vrucht hier in aengeropen en vereert worden, die d'onnoselheyd des levens met eene strenge boetvaardigheyd op eene zo wonderbaerlijke wijs vereenigt heeft. Al hoe wel hy zijne Conscientie noyt met een dood zonde bevleekt had, ende, gelijk hy oordeelde, zijne zwaerste zonden waren, dat hy tusschen het vyfde en zevende Jaer van zijn Ouderdom uyt de tesschen van de Soldaeten een weynig bus-kruyt genomen, ende oock een onbetamelijck woord gesproken had, waer van hy den zin niet en had begreepen; zo heeft hy nochtans de zelve door eene roumoedige biecht, die s'weeks ten weynichsten eenemael geschiede, niet versuymt te reynigen. Maer hy ginck met zoudanige ootmoedigheyd tot den Biechtstoel, als of hy den grootsten was van alle zondaers. Tot *Florentz* is het geschiet, dat, als hy om eene algemeene Biecht van zijn geheel leven te doen, al op zijne knien was gevallen, wegen al te groot herouwen leedwesen in eene flauwie op de aerde neder gesonken is; alsoo dat hy van den Hoff-meester heeft moeten op geholpen, en nae huys gebracht worden. Maer anders in 't gemeen gaff hy by 't spreken van de Biecht traenen volle teekens van een boetvaardig hert; waer in hy nochtans

VAA

van die geene, die hem kenden, meer voor eenen Meester in de deugd, als eenen zondaer aengesien wierd. In 't kastyen van zijn lichaem was hy strenger, als den grootsten zondaer zoude kunnen wesen, en door dikwils gepleegde bloedige geestelingen had hy haest de maet van bescheydenheyt overtreden. Als hy geen geestel aen de hand konde krygen, zocht hy de stricken te zamen, daer mede de honden gekoppelt worden, off hy nam sporen, om zich daer mede te geestelen, off kreeg yfere ketenen, om zig daer mede te slaen.

In 't dertiende Jaer kastyde hy driemael in de Week zijn lichaem tot op het bloed; 't welck hy daer nae alle daegen, somtyts oock driemael in eenen dag gedaen heeft. Op zijn Vorstelijk toebereyd bedt verborg hy onder de lakens een harde planck, om het afgematte lichaem meer op de pijnbanck, als in rust te leggen.

Van 't elfde Jaer aff was dickwils zijn gantsch middach-mael maer een ey, dickwils hadden ook de spysen en het brood te zamen genomen niet het gewicht van een Once, gelijk veele by eed verklaert hebben: daer beneven heeft hy gevast in 't dertiende Jaer alle weeken driemael, en alle vrydagen en heeft hy niet meer genoten, als water, en brood: maer als hy vermaent wierd, dat het eene conscientie
zaek

zaek was, zijne gesontheyd in gevaer te stellen, gaf hy een kort antwoord, *dat men voor 't welvaren van de Ziel meer moet zorgen, als voor de gesontheyd des lichaems.*

4 ALOYSIUS en is noyt met overvloedigere vrucht aengeroepen en vereert worden, als in den tijd van bekoringen tegen de zuyverheyd: wonderbaerlijcke exempelen worden hier van verhaelt in de beschryvinge van zijn leven. Die met onsuivere, onbetamelijcke gepeysen en verbeeldingen gequelt worden, zullen troost vinden, zoo zy zich stellen onder de bescherminge van desen zuyveren ingevleeschten Engel. Hy en is niet alleen eenen reynen spiegel van zuyverheyd; maer ook geen zaak en is hem aengenamer, als dathy van zijnschermkinders om desedeugt aengeroepen word: en daerom en is ook niemand oyt in zijn betrouwen bedrogen geworden. Waerom ALOYSIUS van den Konink der Engelen hier in zo wonderbaerlijck is verheerlijckt geworden, zult gy at nemen uyt de vijfde Meditatie.

5 Aengesien zoo wel het tydelijck als eenwige welvaren hangt aende verkiefsinge van eenen goeden Staet, ende bykans alle ellende der Mentchen hier uyt onstaen, om dat zy niet van den Goddelijcken roepende wille haer levens-staet, zijn beginnende: want waer geen goet

begin gemaakt is, daer is oock zelden een goet eynd te hoopen. Daerom is 't hoog nodig, dat men in een zoo wichtige verkiefinge eenen goeden Leyds man heeft, door wien men geleyd word op den rechten weg des eeuwigen levens.

Naest Godt wiens lieffelijcke voorzichtigheyd alles bestieren moet, en weet ick niet, off gy iemand hier toe bequamer vinden zult, als d'alderheyligste Maegt **MARIA**, en haren getrouwen en onnosse-
len Dienaer **ALOYSIUS**

Volgens de grond-regel, de welken **ALOYSIUS** zelfs schriftelijck opgestelt heeft, en boven is aengemerckt geworden, is hy een ervaren Leyds man in zulke verkiefinge. In alle oefeningen van deugden waeren zijne gedachten 't vierichste daer heenen gericht, in welken staet van alle Geestelijcke Ordens (wánt hy alreets in 't derthiende Jaer met beloften om te treden in eenen Geestelijcken Staet zig had verbonden :) Hy God zijnen Heer tot aen 't eynd zijns levens 't bequaemste mochte dienen. Nae een ryp beraed viel de verkiefinge op 't Geselschap **JESU**: d'oorfaken van dese verkiefinge en wil ick niet melden. Dit zegge ick alleen, dat d'aenspraeck van de Moeder Godts de zelve 't aldermeest bevordert heeft: want als hy op Hemelvaerts feest, met teere aendacht het Alderheyligste

Sacrament des Autaers ontfangen hebbende, om een teecken des Goddelijcken wils was biddende, heeft hy uyt haere Beeltenisse dese duydelijcke woorden vernomen: *Gaet in 't Geselschap JESU.* Welke beeltenisse daer nae den naem *van den goeden raed* heeft verkregen, en noech op heden *tot Madrid* in groote eer gehouden word. Wie was nu meer vergenoecht, als *ALOYSIUS*, dewylen aen hem den wenck des Goddelijcken wils op den zelven tijd, als hy gelijk een dienstveerdigen Engel, daer op was wachtende, van de Koningin der Engelen gegeven wierd. Maer wat heeft het voor moeyte gekost, dit heylig gemaekt besluyt in 't werk te stellen! Drie Jaeren moeste zijne bestendigheyd met den Vader stryden, die hem nu met scherpe bedreyging, nu door andere uytvluchten zoeke af te houden. Hoe bezwaerlijck het nu zijn gemoet voorgekomen is, ziende den weg in het Geselschap *JESU* door zoo veele hinderpalen besloten, gaest zijn droevig aensicht genoeg te verstaen. Evenwel liet hy den moedt niet sinken; maer zijn verlangen wierd in 't tegendeel door zulcke verbintenisse alleen te meer ontstooken.

Hy had oock door 't gebruyk van d'acht-dagige Oeffeningen van den *H. Ignatius* zijn gemoed stantvastich gemaekt, dat hy

32 *Opregte devotie tot den*

rout uyt zeyde : *Men zoude hem voock door de beloften van de geheele Wereld het ingaen in 't Geselschap JESU niet kunnen beletten.* Eyndelijck na veel bidden en smeeken, nae veel by den Vader gestorte tranen, niets anders als een zuer gesicht verkregen hebbende, heeft hy zig in zijn kamer begeven, en op de knijen voor een beeld des gekruysten liggende, zig zelve met geesselen zeer streng geslagen, om sterkmoedigheyd en stantvastigheyd in zinnen beroep van God te verwerven. Zulkx wierd den Vader te kennen gegeven, by wien het nochtans nauwelijcks gelooff mochte vinden : maer als *ALOYSIUS* daegs daer nae op de zelve manier zijn lichaem kastyde, vermaende men den Vader, welcken, aen het sierecyn ziek liggende, in een draeg stoel ter plaetse gebracht wierd, alwaer hy door een spleet van de deur zien kost, hoe vreeslijck zijn onnosfelen Zoon zich zelve handelde : waer door dan zijn anders onbeweeglijk herte alsoo beweegt wierd, dat hy door verwondering en schrick een tijd lanck als van zinnen beroolt daer bleeff zitten; maer, *ALOYSIUS* van 't geesselen geen eynd makende, geraekte hy tot een innig medelijden, zoo dat hy veele traenen vergoot : de droefheyd een weynig over zijnde, zeyde hy : *Zoo diene dan Godt, mijn Zoon !*

Zoon ! en zijnen wil moet geschieden. Liet hier op ALOYSIUS roepen , hem dus aensprekende : *Mijn Zoon ! gaet beenen, alwaer U Godt beroept : Godt zegene U voorneemen ; Ik wensche U daer toe in alles geluck.* Meer te spreken en lieten d'overvloedige tranen niet toe. ALOYSIUS met herte en weynig woorden, om zijns Vaders droetheyd niet te vermeerderen , hem bedanckt hebbende, verborg zig in zijn kamer, danckte Godt , en schenkte zig hem geheel tot een Brandoffer Alsoo, nae veele verhindernissen te boven gekomen zijnde, zegenpraelde de stantvastigheyd.

6. Eyndelijck, om van Godt te verkrygen de gave des Gebedts , ende van alle verstrooyinge bevrijd te wesen, is de voorspraek ALOYSII zeer krachtig. d'Oorsaek, waerom, zal blijcken uyt de vierde Meditatie.

Met een woort, geene lichamelijcke, off geestelijcke ziekte kan'er nygessonnen worden, waer in ALOYSIUS, met een vast betrouwen aengeropen zijnde, zijne scherm kinders niet en heeft geholpen, ende noch heeden daegs helpt.

G E B E D T.

*Om reynigheyd van ziel en lichaem
te verkrygen.*

CHRISTE JESU, die als gelijk gy
zelfs hebt willen zijn een Zoon van
eene reyne Maegd, alsoo oock hebt een
besonder verlangen te wonen in de her-
ten van reyne en zuivere zielen, ende daer-
om in't Engels-reyne herte van den heyligen
ALOTSIUS hebt gehad uwe ge-
stadije wooninge: Wy bidden U, dat
gy onse herten van alle onreynigheyd dus
wilt bewaeren, dat wy: (*ieder een in zijn
Staet:*) door de reynigheyd onser zielen
en lichamen U eene aengename woonin-
ge zijn en blijven mogen: en gedoocht
niet, dat d'onbeschaemte moerwilligheyd
des vleesch over ons heerscht, maer door-
steekt ons vleesch met uwe heylsamen
vrees, opdat wy afwenden onse oogen
en andere zinnen van alle gevaerlijcke
nieuwsgierigheyd en zinneljkheyd; in
den zelven oogenblik verwerpen alle in-
vallende onbetamelijke gedachten; en
door gestadije gedachtenisse van uwe te-
genwoordigheyd kloeckmoedelijk weder-
staen alle vleeschelijcke begeerlijckheden.

Schept,

Schep, ô Heere ! in ons een zuiver hert ,
gelijk als den heyligen ALOYSIUS ,
dien alderlieftsten Zoon van uwe Maeg-
delijke Moeder , door uwe gratie gehad
heeft ; door wiens verdiensten , en boven al
door U bitter Lijden en sterven , en door
d'Onbevleete Ontfanckenisse van uwe
Alderheyligste Moeder , bidden wy U ,
ô JESU ! ontfermt U onser , die gy
leeft en regeert met God den Vader in ee-
nigheyd des H. Geest God van eeuwig-
heyd tot eeuwigheyd , Amen.

G E B E D T.

Om een zaligen Staet te verkiesē.

O Eeuwig almachtigen Godt ! die alle
dingen nae uwe oneyndelijke wijs-
heyd en genadig welbehagen beftiert en re-
geert ! ik bidde oormoedelijk , wilt my
tot zodanigen (*Geestelyk off wereltlyken*)
Staet beftieren , daer in ik tot uwen God-
delijcken wil kan leven , en U getrouwe-
lijck dienen. ô uytverkore Moeder , en-
de Maegd MARIA , gebenedyde onder
de Vrouwen , naest Godt mijn toevlucht
ende hoop in alle nood ; ick bidde , wilt
my altijd voor U kind erkennen , ende
my tot zulk eenen Staet geleyden en bren-
gen , in den welcken ik uwen gebenedyden
Zoon

36 *Opregte devotie tot den*
Zoon op 't aldervolmaekste zal kunnen
dienen en behagen. *o* Engelsen Jonge-
linck *ALOYSIUS!* die my van Godt
door zijnen Stadthouder tot eenen Leyds-
man en Patroon gegeven zijt; leyd en
bessiert my op den rechten wech, waer
door ik komen mag tot mijn eenig ge-
lucksalig eynd. *o* MARIA! *o* ALOY-
SIUS! verkrygt my door uwe verdien-
sten en voorbiddinge, dat ik, hoorende
en volgende de stem van mijnen God en
Zaligmaker, tot eenen gewensten Staet,
en eyndelijk tot het licht der eeuwige glo-
rie gerake, alwaer ik met U d'alderey-
ligste Dryvuldigheyd, Godt den Vader,
en den Zoon, en den H. Geest in d'eeu-
wig-duerende vreugden mag aenschou-
wen, Amen.

KORTE GETYDEN

van den

H. ALOYSIUS.

Voor Gebedt.

o Hoe zalig, en liefstallig,
Zijt gy, *ALOYSI* zoet!

De

De Robynen, hoe zy schynen,
Tegen U haer glans niet doet.
Wat voor bloemen zig ook roemen,
In een hofken, off in 't velt:
Uw' schoonheden zijn met reden
Alle bloemkens voorgesteld.
U dan groeten, voor uw' voeten
Vallen wy ter aerden neer.
Hooft ons spreken, tot U smeken,
Verſmaed doch niet ons begeer.

Ter Metten-tyd.

Y. Heere gy zult mijn lippen open doen
R. En mijn mond zal U loff verkondigen.

Y. God hebt acht tot mijnder hulpe.

R. Heer, haest U om my te helpen.

Glorie zy den Vader, en den Soon, ende
den H. Geest, als het was in den beginne,
ende nu, en altijd, en in der eeuwen der
eeuwigheden, *Amen.*

L O F - S A N G.

Zonder wachten, wilt al trachten,
Wie het best zijn' schermer eert:
Deugd beginnen, J E S U M minnen,
Uyt hem als een Spiegel leert.
Wilt hem prijſen, loft bewyſen;
D Ziet

Ziet, hoe hy van deugden blinckt :
Engels-stralen in hem pralen,
Ons lietde in hem versinkt.

Antiph. ò Gy glorie-ryken Jongelink,
over wiens voorbiddinge alle Volkeren
vrolijk zijn : Gy zyt bekleed met een
wit kleed, en volgt het Lam nae, waer
heenen het gaet.

ÿ. Bidt voor ons, ò H. ALOYSIUS!

Bz. Op dat wy mogen deelachtig worden
der verdiensten Christi.

G E B E D T.

O Godt ! die gy den H. ALOYSIUS
zoa tydelijk van d'ydelheyd der we-
reld afgetrocken, en tot uwen dienst be-
roepen hebt : Wy bidden U, dat gy ons
oock genaed wilt verleenen, dat wy nae
zijn exempel alles, wat de wereld bemint,
haeten, en wat zy haet, beminnen, en
aldus U alleen yverig, en stantvastig die-
nen mogen, door Christus onsen Heer,
Amen.

Te Priemen.

ÿ. Godt hebt agt, &c. *Als voren, pag: 37.*

L O F - S A N G.

In Kinds-jaren (welke maren !)

Wa

H. Aloysium Gonzaga. 39

Waer de dengd zijn speel genoot:
Zonder branden droeg in handen,
En Godts vier in zijnen schoot.
Godt daer boven altijd loven,
Waer alleen zijns herten lust:

Quellings stromen, plaeg der vromen,
Wierd dit vier niet door gebluft.

Antiph. Ick wil hem met eenen wysen
Man vergelijken, die zijn huys op een
steen-rotte bouwt.

ψ. Den Heer heeft hem gepresen, en
verciert.

℞. En heeft hem een eeren-kleed aenge-
daen.

G E B E D T.

O Godt! die gy onder andere wonder-
wercken van uwe goedertierentheyd
het geselschap JESU met de deugden van
den H. *ALOTSIUS* hebt verciere-
n willen: Wy bidden U, verleene gena-
diglijck, op dat wy, die uwen zoeten
Naem aentropen, met innerlijke troost
aengevult worden, en door ons Gebedt
heylsame kracht verkrygen mogen, door
CHRISTUS onsen Heer, *Amen.*

Te Tertian.

ψ. God hebt agt, &c. *Als voren pag. 37.*

L O F - S A N G.

Als in zugten met genuchten,
Hy zig in 't Gebedt begaff;
Liefd' heeft' dwongen, dat zig drongen
Traenen langs de wangen aff.

Als met hoopen traenen loopen
Menigvuldich in 't getal,
ô Hoe vlammen Engels stammen,
Wie dat die vergaeren zal!

Antiph. Dese was een oprechten ver-
achter van dese Wereltse ydelhejd, den
welcken zegen-praelende voor zig met
mond, en hert de ryckdommen in den He-
mel heeft versamelt.

ÿ Den Heer heeft den vromen door
rechte wegen gevoert.

℞. En heeft hem het Rijk Gods ge-
toont.

G E B E D T.

O Godt! verhoort ons Gebedt, 't welk
wy U in den Naem van uwen Hey-
ligen Belijder A L O Y S I U S op-offe-
ren: Op dat wy, die wy op onse gerech-
tighejd niet betrouwen, door de voor-
biddinge van dien, die U behaegt, ge-
holpen mogen worden, door Christus, &c.

T E

Te Sexten.

Godt hebt acht, &c. *Als voren, pag: 37.*

L O F - S A N G.

Hy veel keeren tot Godts eeren
Met geessels zijn vleesch gevilt ;
Want het blasen ; en helsch rasen,
Wilt hy , hier door word gestilt.
Off schoon broude, haer gitt spouwde
Hier tegen Wereld met de hel ;
JESUIT sterven, was zijn erven ;
Hy wou zijn JESU gesel.

Antiph. Ziet een mensch zonder kiaschten, den waerachtigen vereerder van God, onthoud zig van alle quade werken, en blijft in d' onnosseheyd.

ÿ. Groot is zijn Eer in U heyl.

R. Met eer, en grooten cieraet zult gy hem bekleeden.

G E B E D T.

O Heer ! wy bidden U verleen ons, dat wy het Feest van den H. ALOYSIUS met onophoudelijcke aendacht vereeren : op dat wy 't zelve, zoo wy 't na de weerdigheyd niet en kunnen, ten minsteu met

42 *Opregte devotie tot den*
zen ootmoedig hert vieren mogen. Door
CHRISTUS onsen Heer, *Amen.*

Te Nonen.

Godt hebt acht, &c. *Als vooren pag. 37*

L O F - S A N G.

Vader, Moeder, Suster, Broeder
Toonen hem een groot verdriet;
Maer haer praten kan niet baeten,
Zijn propoost verandert niet,
Zijn bloed-vrinden, aerds-gefinden,
Konden hem niet houden aen:

Hy met vreugden (merk, wat deugden)
Gaet bly onder CHRISTI vaen.

Antiph. Zijt sterck in den kryg, en stryd
met het ouwe serpent; als dan zult gy het
Hemelrijk verwerven.

ψ. Zalig, dien gy uytverkoren, en aen-
genomen hebt.

℞. Hy zal in uwe voorhoven woonen.

G E B E D T.

O Godt! die gy ons ziet uyt onse zwak-
heyd afnemen; verleen ons, dat wy
in uwe liefde door het voorbeeld van den
H. ALOYSIUS wederom vernieuwt
worden. Door CRISTUS onsen Heer.

TE

Te Vesperen.

Godt hebt acht, &c. *Als voren pag: 37.*

L O F - S A N G.

Nu van banden, duyvels handen,
 Gansch bevryd van 't helsch gebied.
 Voert zoo'n leven, als off zweven
 Voor oogen een Engel ziet:
 Van alle zonden is gevonden,
 By hem niet de minste vlek:
 Al zijn zinnen moesten binnen,
 Engels zijn zonder gebreck.

Antiph. Desen is dien geenen, die het
 Evangelium CHRISTI altijd in zijn
 hert gedragen, en noch dag, noch nacht
 van de Goddelijcke aenspraeck en gebedt
 afgelaten heeft.

ψ. Den mond van den Rechtvoerdigen
 zal de wijsheyd betrachten.

℞. En zijne tonge zal het Oordeel spre-
 ken.

G E B E D T.

O Godt! die gy uwen Dienaer den H.
 ALOYSIUS met vele ontelbare won-
 der werken vervult hebt: wy bidden, ver-
 leen

44 *Opregte devotie tot den*
leen ons door zijne voorbiddinge, dat wy
door de hemelsche ryckdommen vervult
zijnde, tot onse eeuwige zaligheyd geluc-
kig komen mogen. Door *Christus, &c.*

Te Completen.

Godt hebt acht, &c. *Als vooren pag 37*

L O F - S A N G.

Gansch in vreden overleden,
Is LOUIS met groote vreugd:
Wat maer wenschen doen de menschen,
Dat verkrygt van Godt de deugd,
Blinden, krommen, dooven stommen.
Deelt hy zijn genade mee:
Alle kranken, hem bedancken,
Dat zy gaen terug in vree.

Aniph. Desen heeft de gerechtigheyd
gekent, en groote wonderen gesien, en
heeft het leven van de Wereld verwor-
pen, en is in 't getal der Heyligen gevon-
den worden

ψ. Hy is in korten tijd weg-genomen
geworden, en heeft evenwel veele tijden
vervult.

℞. Want zijne ziel heeft aen Godt be-
haegt.

G E B E D T.

Almachtigen eeuwigen Godt, die gy den H. ALOYSIUS uwen Dienaer d'onfuyvere Wereld met wondersame onnosfelheyd, en zuyperheyd van vleesch, en herte, hebt laten doorwandelen; ook met zijne heyligheyd en verdientten het gefelschap van uwen Zoon hebt vercierem willen; verleen ons, die wy U ootmoedelijck bidden, dat wy, als naerftige navolgers van zijne Engelsche zuyperheyd, leven en sterven mogen. Door *Christus* onsen Heer, *Amen.*

L I T A N I E

van den

H. ALOYSIUS GONZAGA.

HEere, ontfermt U onser.

HChriste, ontfermt U onser.

Heer, ontfermt U onser.

Christe hoort ons.

Christe, verhoort ons.

Godt, Hemelschen Vader, ontfermt U onser.

Godt Zoon, Verlosser der Wereld, ontfermt.

46 *Opregte devotie tot den*
Godt, Heyligen Geest, ontfermt U onser
Heylige Dryvuldigheyd eenen Godt, ont-
fermt U onser.

Heylige MARIA, bid voor ons.

Heyligen ALOYSI,

Ingeveleschten Engel,

Glorie der Christelycke Vorsten,

Cieraet van 't Vorstelyck geslacht,

Stantvastigen Liefhebber Christi,

Ootmoedigsten Vereerder van 't

Hoog-weerdigste Sacrament des

Antaers,

Zonderlijcken liefhebber van MA-

RIA,

Zonderlijcken liefhebber der H. H.

Engelen,

Zonderlijcken liefhebber van den H.

IGNATIUS,

Kloeckmoedigen verachter der Vor-

stelycke Hoogheyd,

Kloeckmoedigen verachter der We-

reld,

Kloeckmoedigen verachter der Eer

en ryckdommen,

Uytgekooren voorbeeld der Geeste-

lijcken,

Waerachtig voorbeeld der gesellen

J E S U,

Heerlijk voorbeeld der volmaect-

heyd,

Zuyveren spiegel der onbevleete on-

noselheyd,

Bid
voor ons.

Le-

H. Aloysium Gonzaga.

47

Levendigen spiegel der zuiverheyd ,
Levendigen spiegel der zeedigheyd ,
Helderen spiegel der Evangelische
armoed ,

Helderen spiegel der gehoorsaemheyd

Helderen spiegel van ootmoedigheyd,

Helderen spiegel van verflervinge,

Yverigen Liethebber des gebedts en
aendacht ,

Yverigen liefhebber uwes Ordens-
regelen ,

Standvastigen yveraer der zaligheyd
van uwen Even-naesten ,

Uytverkoren voorspreker des Her-
togdoms *Mantua* ,

Beschermmer van geheel Italien ,

Iverigen voorspreker van alle Christi
gelovige.

Weest ons genadig, spaert ons, ô Heer !

Weest ons genadig, verhoort ons .ô Heer !

Van alle begeerlijkheyd der oogen, ver-
loft ons, ô Heer ,

Van alle begeerlijckheyd des vleesch,

Van alle hoogmoedigheyd des levens,

Door de voorbiddinge en verdien-
sten des **H ALOYSII** ,

Door zijne Engelsche zuiverheyd,

Door zijne uytgelesene deugden ,

Door zijn volmaekt en heylig leven.

Wy zondaers, wy bidden U verhoort ons.

Dat gy de glorie des heyligen **ALOYSII**

Bidr voor ons.

verloft ons, Heer !
aitijt

48 *Opregte devotie tot den*
altijd vermeerderen wilt, Wy bidden.
Dat gy ons genade, zijnen Godtsaligen
levens-wandel na te volgen, verleenen
wilt, Wy bidden U verhoort ons.
Dat gy ons eyndelijck in zijn geselschap
in den Hemel opnemen wilt, wy bidden.
Lam Godts, dat wegneemt de zonden
der wereld; Spaert ons, ô Heer.
Lam Godts, dat wegneemt de zonden
der wereld, Verhoort ons, ô Heer.
Lam Godts, dat wegneemt de zonden
der wereld, Ontfermt U onser, ô Heer.
ÿ. Bidt voor ons H. ALOYSIUS.
ÿ. Dat U, en ons Gebedt verhoort
worde.

G E B E D T.

O Heere JESU CHRISTE, die gy
den H. ALOYSIUS van de Jeugd
aff van de snoode wereld afgetrocken,
en tot uwen dienst beroepen hebt: Wy
bidden U, dat gy door zijne voorbiddin-
ge ons oock genaed wilt verleenen, dat
wy d'ydelyheid deser wereld verwerpen, en
alleen de waerachtige Hemelsche goede-
ren begeeren mogen. Door *Christum*
onsen Heer, *Amen.*

LIEF-

LIEFFELYCKE ZUGTEN

van den

H. ALOYSIUS.

*Tot het Hoog-weerdigste Sacrament
des Autaers.*

A En't Kruys, uyt liefde JESU mijn!
Voor my hebt willen hangen:
Hoe geern wou ik U dankbaer zijn,
Hoe geern met liefd' omvangen!
Gy hebt U ook tot Zielen spys
In broodts gedaent gegeven;
Op dat met U op heter wys
Kost hier en boven leven.
Zou ick dan niet hier tegen mijn
Met Lijff, en ziel U geven;
Opdat JESU, mag eeuw'ig zijn
By U in't Hemels leven!
Dit zal voortaan mijn leven zijn,
Om U geern Kruyskens dragen;
My scheid van U nog dood, nog pijn,
Nog, JESU! duysent plagen
Van s'gelijcken U, o Maget klaer!
Met liefd' wil ick aenhangen,
o Die uw' liefd' maer weerdig waer,
Niet meer wou ik verlangen.

Opregte devotie tot den
 Ik bid door JESU wonden rood,
 Schickt my U hulp van boven;
 Op dat met vreugd kan na mijn dood
 Met U Godt eenwig loven.

SES MEDITATIEN

*Dienende, om door 't God-salig
 exempel van den H. ALOYSIUS
 tot navolginge zyner deug-
 den aengemoedigt te
 worden.*

N*Ota.* Die in 't mediteren zig noyt en hebben geoeffent, ofte de wys en manier te mediteeren niet al te wel begrypen kunnen, zullen dit niet tegenstaende overvloedige vrucht scheppen uyt volgende Meditatie; zo zy op elcken Zondag van de devotie eene daer van lesen met opmerkzaamheid, ende met een yverige begeerte, en vall betrouwen, te verkrygen door de voorspraek ALOYSII die geene deugd, de welke zy wenſchen.

d'EERSTE MEDITATIE

Voor den eersten Zondag.

Van de Lietde

des H. ALOYSII tot Godt.

E*Ersten Voorgang.* Verbeeld U, als of gy ziet in eenen Hoff eene Zonnen-bloem, de welcke zig altijd voegt en wendt nae den loop der Zonnen; en hebt daer by met opmerksaernheyd in uwe gedachten de woorden, de welke de Bruyd gesproken heeft in 't hooge Lied, *Cantic 7. Ick hoor mijnen beminden toe, en tot my is zijne toekeeringe.*

Tweeden voorgang. Verfoeck de gratie van den H. Geest, dat hy U hert nae 't exempel van der H. ALOYSIUS wil ontfteken met het vier zijner lietde.

Overdenckt ten 1ste. De groote gelucksaligheyd ALOYSII, hebbende met het zevende Jaer zijns ouderdoms, dat is, om dientijd, als den mensch begint zijne vernuft te gebruycken, geheel zijn hert tot Godt gewendt, uyt kracht van een hel-schynend licht, 't welck den Vader des lichts, den H Geest, in zijn gemoed

ge-

gestort had ; ende wel aldus , dat *ALOY-
SIUS* , volgens getuygenisse van den Hoog-
weerdigsten Cardinael *Robertus Bellar-
minus* zijnen Biecht-vader , is geweest uyt
het getal der geenen , die , al hoe wel zy
zonder ruste itryden moeten tegen hunne
zienelijcke en onsielijcke vyanden ,
nochtans van Godt niet afwycken , maer
in zijne gracie volherden.

Ja desen in 't geestelijk leven zeer erva-
ren Prelaet , heeft versekert , dat *ALOY-
SIUS* van 't zevende Jaer aff zijns ouder-
doms gevoert heeft een volmaekt , en vol-
komelijck heylig leven.

Zoo gy door mede werkinge van 't ge-
ne Goddelijk licht , 't welck in d'eerste
Jengd in U hert is op-gegaen , zyt be-
weegt geworden tot liefde van uwen God ,
zijt gy gelucksalig , en gy hebt groote oor-
saeck , daerom den goeden Godt te danc-
ken : maer is 't zaeken , dat gy gesloten
hebt uwe oogen , en dien genen tot nu
toe niet erkent voor den liefweerdigsten ,
ende niet bemint , als gy hem had moeten
beminnen ; zoo hebt gy even zoo groote
oorlaeck , te bewenen uwe vrywillige
blindheyd , ja te verwecken in U gemoet
eene vierigen yver , om wederom 't ont-
steken uwe lauwigheyd. Ziet de Zon der
genaden en is noch niet ondergegaen :
maekt heden een beginsel , van te wenden

U hert en uwen wil met den zeven-jarigen ALOYSIUS tot de zon der Goddelijcke liefde, ende te voeren een volmaeckt leven.

Overdenkt ten 2de. Hoe dat ALOYSIUS op desen Geestelijcken weg, omte genaken tot de liefde Gods, met alle zorgvuldigheyd en behoedsaemheyd heeft omgesien, off oock alles zeker was, en zonder peryckel. Hy heeft by dese ondersoekingē ondervonden, dat zijne eyge natuerlijcke genegentheden hem misschien mochten wederspannig zijn, ende wel zonderlijk zijne genegentheyd tot gramschap, om dat hy was van eene zeer vierige en yverige complexie Op dat desen zijnen innerlijcken vyand hem niet mochte scheidē van zijnen boven al beminden God; heeft hy zig bemoeyt met grootsten yver, om te bedwingen en in bedwanck te houden zulke genegentheyd; hy heeft zorgvuldiglijk overwogen haere ongeregelteheyd en leelijckheyd, ende noyt afgelaten, met de zelve te stryden: Hy heeft het oock eyndelijck zoo ver gebracht, dat noyt jemand d'alderkleynste onverduldigheyd, otte teeckens van gramschap aen hem gemerckt heeft; ende hy zelts oock daer na niet de minste bezwaerenisse heeft gehad, om zulke genegentheyd te bedwingen. Ik en twyffele niet, dat gy ook zult

len zijn onder het getal der genen, die God beminnen. Maer noyt en zult gy met waarheyd daer onder kunnen gerekent worden; zogy U niet bemoeyt met alle neerstigheyd, om uyt te roeyen al 't gene U zoude kunnen beletten, van U volkomenlyck met Godt te vereenigen. En wat kan U hier in meer verhinderen, als uwe eyge ongeregelde genegentheden! Is 't, dat gy met U eyge gemoet raed plegen wilt, zoo zult gy ondervinden, dat gy om dese oorfaeck alleen Godt niet en hebt bemint, boven al, omdat gy U eygen zelve, en uwe begeerlijckheden niet hebt kunnen bedwingen en overwinnen. Op dat in 't toekomende uwe ziel met een vierigere liefde tot Godt ontstoken word; Is 't nootsaekelyck, dat gy opsoekt uwen vyand, en 't aldermeest vervolgt dien genen, die doet den grootsten wederstant.

Overdenkt ten 3de. Dat ALOYSIUS wel begrepen heeft, dat het lichter en zekerder is, nae te volgen eenen weg-wyfer, als van zijn eygen zelve den weg te vinden. Daerom heeft hy altijd op den weg tot eene volmaekte liefde Godts voor oogengehouden CHRISTUM den Heer, altijd indachtig wesende in alle gelegenheden, en omstandigheden, wat voor een exempel JESUS ons heeft achtergelaten, Dese waren altijd zijne gedachten: *das*

heeft het *JESUS* gedaen; off by zoude het
dus gedaen hebben, als hy was geweest in
zulke gelegentheyd.

Doen hy op zekeren tijd in de Stad *Romen*.
van huys tot huys bedelde; waren altijd
dese zijne gedachten: *JESUS* zal op zul-
ke wijs gebedelt hebben. Op de vraeg van
den Eerwaardigen P. Provinciael in zij-
nen laetsten dood-stryd, hoe het met hem
stonde, zeyde *ALOYSIUS*: *Wy gaen*
heen. Ende als hy gevraegt wierd, waer
heen? gaff hy tot antwoord: *Tot den He-*
mel, tot den Hemel! met dese woorden
ontdeckte hy zijn hoofd; maer zulckx we-
derom te decken vermaent zijnde, zag hy
het Crucifix beeld aen, en sprack: *CHRIS-*
TUS en is niet gestorven met een bedeckt
hoofd. Alsoo was *CHRISTUS* ten al-
len tijden het voorbeeld, nae 't welcke hy
bestierde zijne werken. Zo gy oock on-
dersoekt uwe werken, zult gy haest vin-
den, hoe weynige van de zelve het exem-
pel *Christi* gelijk zijn: en dit daerom
om dat, gy beginnende uwe werken, uwe
oogen niet en werpt op *CHRISTUS*.

ALOYSIUS wierd in de laeste ure van
zijn leven zeer gequelt door 't langduerig
liggen, want het was alreets den derden
dag, dat hy geen lidmaet en had konnen
bewegen; daerom hy begeerde met slerven-
de stem, dat zy hem op eene andere zyde
leggen zouden: Maer om dat niemand

wilde hand aenleggen, om hem te bewegen, uyt vrees, dat zy hem hier door mochten verkorten zijn leven, heeft hem eenen van de tegenwoordige Mede-broeders vermaent, dat hy zoude indachtig wesen, wat voor een Rust-bedde *Christus* gehad heeft, gehecht zijnde aen't Kruys: Op welke vermaninge hy, slaende zijne oogen op zijnen gekruyften JESUS, met duydelijke teekens (want de spraek was hem alreets door de zwakheyd benomen) heeft t'erkennen gegeven, dat hy dit, en nog meer uyt liefde Gods gewilliglijk verdraegde, nae het exempel CHRISTI zijns Zaligmakers. Hoe vieriger zoude wesen uwe liefde tot Godt, zo gy dikwils voor oogen had het exempel CHRISTI.

Desen zijnen yver, CHRISTO gelijk te wesen, heeft dus bestiert zijnen levenswandel voor Godt en voor de menschen, dat hy is gevonden worden onnosel voor Godt, en onberispelijck voor de menschen. Voor Godt: overmits hy zeer dickwils, ja schier altijd, zo weynig in den Biecht-stoel heeft voorgebracht, en heeft konnen voorbrengen, dat, die zijn Biecht-vaders geweest zijn, niet't minste vinden mochten, waer van zy zijne onnossele Ziel los-spreken zouden.

Oock voor de menschen: nademael die geene, die veele Jaeren met hem gewoont

woont hebben, en met hem zijn omge-
gaen, en aldus getuygen waren van al
zijn doen en laten, op geenerley wijs
iet aen hem gemerckt hebben, dat ver-
diende berispt, ofte verbeterd te worden.
En wat is dit wonder! ALOYSIUS be-
greep, en volgde de Leer van den H. Gre-
gorius, ende van CHRISTUS zelfs, dat
de werken zijn eene proeff der liefde, zo
zy over een komen met de maetregel van
den wil Godts, en zijne geboden: Tot
uwe onderrichting, mijne Chittlene ziel,
die gy wel dikwils voorgeeft, dat gy God
bemint; maer zo gy met aendacht en op-
merkfaemheyd onderzoekt uwe Conscien-
tie, vindt gy veele werken, de welke
stryden tegen God, ende zijnen alderhey-
ligsten wil. Van buyten schynt gy schoon
te wesen; en van binnen is uwe Conscien-
tie vol van vuyligheyr.

Eyndelijck, zoodien geenen zijnen
Vriend bemint op d'aldervolmaekste wys,
die uyt liefde tot hem zijn eygen leven daer
geeft, ofte ten minsten daer toe bereyd
is; zo heeft ALOYSIUS, uyt *Italien* te
scheep gaende nae *Hispanien*, klaerbly-
kelijk getoont zijne vierige liefde tot God.
Den algemeenen roep was in't Schip, dat
er groot peryckel was, van te vallen in
de handen van d'ongelovige Zee-rovers.
ALOYSIUS, dit hoorende, riep vol
van

van blijdschap : *o* Zo wy zogelukkig waren, dat wy wierden Martelaers ! uyt welke zugten , en woorden hel ende klaer blykt zijne bereydwillingheyd , voor JESU te ster-ven. Hy heeft dickwils verklaert , dat hem 't grootstegeluck zoude wedervaren , zo hy in *Indien*, off *Japonien* gesonden wierd ; om dat hy hoopte , in dese wilde gewesten de Kroon der Martelaren te verkrygen. Maer om dat het de Goddelijke voorlichtigheyd dus niet en had beschickt , zo was de liefde dien Tyran , waer van hy langsamelijck gequelt en gepeynigt wierd ; overmits alle oogenblicken , in de welke hy gedwongen wierd van zijnen alderliefsten Godt om Godts wille te wycken, ende zijne vierige Herts-tochten te matigen , hem al te groote pijn veroorsaekt hebben.

Op zekeren tijd over Tafel iets hoorende lesen van de Goddelijcke liefde , heeft hy alle aen de Tafel zittende overtuygt van zijne brandende liefde tot Godt ; want zy hebben gesien met de grootste verwondering , dat hy root wiert in 't aensicht , dat zijne borst aenviog te zwellen , als off het herte wilde borsten uyt het Lichaem : veele van de tegenwoordige hebben getuygt, dat zy gesien hebben eene helschynende Vlam opgaen uyt zijne Borst : Zy hebben hem toe-geroepen , maer hy en was niet in staet, om eenig woort voor te brengen. *o* ! Hoe ver zijn wy van zulke liets-tochten !

G E B E D T.

*Om te verkrygen de liefde Godts,
door de voorſpraek van den
H. ALOYSIUS.*

OVier ! 't welck altijd brandt , ende noyt word uytgebluſt ! ontfleekt ook onſe herten , en verteert al't gene ſtrydt tegen de Liefde van onſen Godt. Laet in den roock opgaen alle ongeregelde gegentheden , de welke ons verhinderen , dat wy U niet beminnen boven al , gelyk als wy teden verpligt zijn : want hier uyt ſpruyten alderley zonden en onvolmaektheden , die al te zamen proeven zijn , dat wy U en niet beminnen uyt geheelen herten. δ Goddelijke vlammen ! verlicht ons verſtant , op dat wy in alle onſe wercken en onderlatingen navolgen dien genen , den welcken gy ons hebt voorgelt als een voorbeeld van d'alderverigſte en heyligſte Liefde . dat is JESUM CHRISTUM , onſen Verlotter en Zaligmaker.

JESUS heeft ons liefſt gehad tot in den dood , op dat hy ons weerdig maekte uwer liefde : ontfleekt oock in onſe herten eene zoo kloeckmoedige liefde , op dat wy U oock mogen liefſt hebben tot in den doodt. Wy en hebben uwe liefde
op

60 *Opregte devotie tot den*
op geenerley wijs verdient ; maer gy zyt
nochtans weerdigh eener oneyndelijcke
liefde. En zouden wy ook uyt liefde tot
U verliessen, en op-offeren ons Leven ,
zo zoude nochtans meer verdienen uwe
weerdigheyd ; en de pligt, om U te bemin-
nen, eene grootere liefde van ons verey-
schen. ALOYSIUS bemint U nu uyt, en door
al't gene hy is, en besit ; Verleent ons door
zijne voorspraek, dat wy U ook bemin-
nen, uyt alle krachten, en door zulcke
liefde mogen verdienen, dat wy in uwe
liefde mogen volherden in alle eeuwigheyt,
Amen.

DE TWEEDE MEDITATIE.

Voor den tweeden Zondag.

Van de liefde en aendacht des
H. ALOYSII tot het Alder
heyligste Sacarment des
A U T A E R S.

EErsten voorgang. Beeld U in, dat gy
ziet een hert, 't welcke loopt nae de
wateren der Fonteynen, om te verslaen
zijnen dorst.

Tweeden voorgang. Bid Godt om gra-
tie, op dat gy mocht erkennen, hoe gy
U gedragen zult tegen Godt in 't Alder-
heyligste Sacrament des Autaers.

Overweegt ten 1ste. Het levende Ge-
looff, en die hier uyt, als uyt eene sprink-
ader, vloeyende traenen van aendach-
tigheyd, en Liefde, de welke ALOY-
SIUS altijd gestort heeft in overvloed,
zo dickwils hy onder het Sacrificie van de
Heylige Mis geslagen heeft zijne oogers
op CHRISTUM, verborgen zijnde on-
der de gedaente van Brood. Het vier der
liefde gloeyde aen dese plaets in zijn hert,
en wiert nog meer onstoken door de vierige
zugten, de welcke hy voor blijdschap ge-
bruykte met de Geestelijke Bruyd in de
zangen Salomonis: *Ik heb gevonden*
den geenen, die mijn ziel bemint. Zo
groot het Gelooff is, zo groot is oock
de liefde, zo vierig zijn de begeerten. Zo
gy niet verder en gaet met U verstant, en
gedachten, als U voorgesteld word door
d'uyterlijke gedaentens van eene waer-
achtelijk geconsecreerde Hostie; zo en
zal uwe aendacht niet groot wesen. Maer
zo gy vastelijk geloott, dat uwen Alder-
lieftsten Zaligmaker tegenwoordig is onder
de gedaente van Brood; zal ook uwe ziel
verweckt en aangemoedigt worden tot
hoog-achting van dit wonderbaerlijk ge-
heymenis, tot eene ootmoedige aanbidding
van zijne Alder-hoogste Majesteit,
tot weder vergelding van een zo oneynde-
lijke Liefde.

62 *Opregte devotie tot den*

Overweegt ten 2de. Dat, zo dikwils ALOYSIUS naderde tot de Tafel des Heeren, hy niet alleen bestemde een, oft twee uren tot de voorbereyding, en dankzegginge; maer eene jegelijke week wierd voor, en na de Heylige Communie met volgende verdeeling toe gebracht, zoo als hy 't geleert had uyt d'onderwysinge van den H. Cardinael *Carolus Borromeus*, uyt wiens handen hy d'eerste Communie ontfangen heeft. Hy begon op den donderdag zig voor te bereyden tot de Heylige Communie van den daer op volgenden Sondag. Maendag, Dynsdag, en Woensdag wierden aengewendt tot de dankzegginge. Zyne voorbereydinge bestond, *ten eersten* hier in, dat hy opsocht al 't geene de Geestelijcke Schrijvers ons door den Druk hebben achtergelaten, raekende het Alderheyligste Sacrament des Auteurs. *Ten tweeden*, dat hy alle die dagen, die de Heylige Communie voorgingen, van geene andere saek en wilde hooren, of spreekken, als alleen van dit Alderheyligste Geheymnis; also, dat zeer veele van de Paters en andere Geestelijcke Ordens-Broeders, willende in hunne herten verwekken eenen Godtzaligen yver, en eene vierige devotie tot het Sacrificie van de Heylige Mis, of tot de Heylige Communie, sich den voortigen dagh

dagh by ALOYSIUS gevoegt, ende met hem een geestelijk gesprek gehouden hebben. *Ten derden*, dat hy schier op geene andere zaak en peysde, als: over twee, drie dagen &c. zal ick gaen tot de Tafel des Heeren. *Ten vierden*, dat hy 's daegs te voren heeft gebeden d'Alderheyligste Drievuldigheyd, d'eene Persoon nae d'andere, dat zy hem genaed verleen-
nen wilden, om by de Hemelsche Maeltijt weerdiglijk te verschynen. Die op de Communie volgende dagen wierden wederom toegebracht met de danksegginge: Hy dankte op den eersten dag den Hemelschen Vader, op den tweeden zynen Fengeboren Soon, op den derden den Heyligen Geest, dat zy hem hadden deelachtig gemaekt van eene zoo groote genaed. Des Saterdags begaf hy zich met de Godrzalige gedachten van de Heylige Communie tot de nacht-rulle; zijne eerste gedachten nae den slaep op den Sondag waren wederom van de Heylige Communie, gelijk ook de gewoontijke ure van de Meditatie, en dus vond hy sich 's Sondags in by de Tafel des Heeren met zo vierige zuchten, en eerbiedzaemheyt, dat in de gemoederen van alle bywesende eenen vierigen yver van aendacht ontstoken wierd; om dat zy oordeelden, niet een Mensch, maer eenen van Goddelijke

Liefde ganfch brandenden Engel te sien.

Het was te wenschen, dat alle gelovige met zodanigen yver d'Alderheyligste Sacramenten ontfingen; zo en zoude by veele dese kostelijke Medecyn der zielen door misbruyk en versuymenisse niet in gift verandert worden. 't En is ook niet wonder, dat veele Christenen even lauwe ende koudt blijven in de Liefde Godts, dat zy volherden in hunne onvolmaektheden, dat zy niet overmeesteren hunne quade geneegenheden, alhoewel zy dikwils by de Goddelijke Tafel verschynen; want d'oorfaek is, om dat noch de voorbereyding, noch de danklegging niet en geschiet, gelijk als 't betaemt.

Overweegt ten 3de. Een geval, waer uyt blijkt zijne vierige aendacht tot het Alderweerdigste Sacrament. Den Engelsen Jongelink, zijne devotie gehouden hebbende, wierd in de Kerke vermaent, dat den Mark-Graef, zijn Heer Broeder, met een talrijk geselschap op hem wachte, en verlangde met hem te spreken. **Wat doet ALOYSIUS?** Hy hoort het aen; maer hy en geeft geen antwoord: hy blijft daer en boven noch twee heele uren onbeweeglijk op zijne knyen sitten: nae welken tijd hy zich eyndelijk opmaekt, om zijnen Heer Broeder t'ontfangen. Gy zult wel erkennen, Christe.

H. Aloysium Gonzaga. 65
ne Ziel! wat ALOYSIUS by dese gele-
gentheyt gepeyst heeft. En Godt gave,
dat het al die geene, deweike het dikwils
veel te moeyelijk valt, wat langer, als
gewoonlijk, JESUM in zijn Huys ge-
selschap te houden, wel overpeysden!
ALOYSIUS zal gepeyst hebben, dat
men onder twee Gasten zijne diensten
eerder en langer aen den voornaemsten
bewijsen moet. Om dat dan JESUS,
en den Mark-Graef zijn Heer Broeder,
beyde Gasten waren, betaemde het zich,
CHRISTO eerder en langer te voldoen.
Merkt het wel, gy lauwe en slappe Chri-
stene Zielen, die gy uwen beminden Za-
ligmaker, onder de gedaente des Broods
verborgen zijnde, zoo zelden, en daer
en boven eene zoo korte audientie ver-
gant.

G E B E D T.

Tot Godt den Zoon.

*Om het Heylige Sacrament des Autaer-
met aendagt t'ontfangen. Ziet
boven Folio. 12.*

DE DERDE MEDITATIE.

Voor den derden Zondag.

*Van de vereering, en liefde des H.
ALOYSII tot d'alder-zaligste
Moeder Godts MARIA.*

E*Ersten voorgang.* Stelt U voor d'oogen van U gemoet een Schip, 't welke nae de Zee sterre geleydt word, op dat het niet te ver op de rechte, of op de flinke zijde afwijkt.

Tweeden voorgang. Roep MARIAM aen om bystand, dat zy beslieren wil uwe reys in d'eeuwigheyt.

Bemerke van iste. Hoe rydelijk dat ALOYSIUS zijne toevlucht genomen heeft onder den Scherm-mantel van d'Alderfuyverste Maegt, en Goddelijke Moeder, ik wil zeggen, in't negende jaer zijns ouderdoms; niet, dat hy veel eer niet en heeft geëert dese Goddelijke Moeder; maer dat hy van dien tijdt af merkelyk vermeerert heeft zijne aendacht. De wonderbaetlyke beeltenis, dewelke vertoont wierd in de Kerk van de Patres Serviten, of van de Dienaers der Hemels-Koningin tot Florencie, voorste vliende de groetenisse van

van den Engel, heeft hem hier toe ten deelen gelegentheit gegeven, ten deelen een Boekske, vervattende alderley wijs en manier, om te vereeren de Moeder Godts, ende in 't bezonder de geheymnissen van den Heyligen Roosen Krans. Hy had voor Oogen eenen grooten toeloop des Volks tot de Beeltenisse, 't welke getuygenisse gaf van verscheyde weldaden, dewelke de Goddelijke Moeder, in dese Beeltenisse vereert zijnde, henlieden van Godt verkregen had; en hy wierd daerom ook aengemoedigt, om te verdienen de gunst van de Hemels-Koningin. Door de lesinge van 't Boeksken wierd hy verwekt, omt' overwegen, wat voor eene de Moeder Godts aengename zaek hy zoude mogen doen, om daer door te geraken in haere gunst. ALOYSIUS oordeelde teristont, dat hy aen de Koningin der Maegden een zeer behaeglijk werk doen zoude, zo hy, uyt begeerte haere zuiverheyt nae te volgen, zijne Maegdelijke zuiverheyd Godt voor altijd beloofde. Jae zijn hert is door dese begeerte zo vieriglijk ontstoken worden, dat hy, zich voegende tot 't genoemde wonderwerkende genaden-Beeldt, zich verbonden heeft, noch geen negen jaer oudt zijnde, met de beloften van eeuwige Suyverheyd, om daer door t'ereen d'onbevleete
ont

ontfangnisse van d' Aldersuyverste Maeght MARIA, en haere reynigheyt, zo veel als't moogelijk was, nae te volgen. Waer in bestaet uwe devotie tot de Moeder Godts? In woorden, of in werken? Gy zult U schaemen, zoo gy zult naedenken, en ondervinden, dat gy noyt, of zelden gedaen hebt een werk, omte behagen aen die geene, dewelke gy nae Godt 't aldermeest verplicht bent

Bemerkt ten zde. Dat ALOYSIUS in zijnen ouderdom van seshien jaeren, en ses maenden heeft willen ondersoeken den Goddelijken wil, in wat voor eenen staet hy Leven en sterven zoude. Hy doorbladerde tot dien eynde 't eene, en 't andere Boek; hy pleegde raedt met zijnen Biecht-vader, en verdobbelde zijne Aendachts-oeffeningen. Sonderlijk op den Feest-dag van MARIAE Hemelvaert wierd zijn hert met teere Devotie ontstoken; Hy vereenigde zich op't aldervieriglijkste met Godt door de Heylige Biecht en Communie; ende, zich werpende op zijne knien voor MARIAE Beeltenis; heeft hy niet afgelaten, van de Goddelijke Moeder te bidden, dat zy hem verklaren zoude, tot welken staet Hy van Godt beroepen wierd. MARIA heeft zijn Gebedt verhoort, ende hem uyt haere Beeltenis met volgende

day;

duydelijke woorden toegesproken: Gaet
in't Geselschap JESU; en maekt bekend
desen mynen raedt aen uwen Biecht-va-
der. Hoe waer is 't geene d'eeuwige wijs-
heyt spreekt van haer eygen zelve, en van
MARIA kan verstaen worden: *Ik heb lief*
de geene, die my lief hebben? En wilt
ook geene zaak beginnen, Christene
ziel, 't en zy, dat gy MARIAM hebt
om raedt gevraegt. Maer, op dat gy
van haer mocht verkrygen eenen goeden
raed, zoo is 't nootfaekelijck, dat gy
U bemocyt (gelijk ALOYSIUS ge-
daen heeft) om Uweerdig te maken haer-
'er liefde.

Wilt gy, dat zy uwe Moeder wesen
zal? Toont, dat gy zijt eenen oprechten
Zoon, eene oprechte Dochter.

Bemerkt ten 3de, dat ALOYSIUS ge-
toont heeft, dat hy altijd geweest is eenen
oprechten Zoon MARIÆ. Noch een
Kind zijnde, klimmende op de trappen,
heeft hy op jeder trap gesproken d'Engel-
sche Groetenisse ter eeren van MARIA.
Alle zaterdagen waren by hem Vasten-
dagen ter eeren van de Goddelijke Moe-
der. Geen Kapelleken en was zo kleyn,
waer in MARIA vereert wierd, off
ALOYSIUS wierd daer oock gevonden.

De dag-getyden van d'Alderheyligste
Maegt, de welcke de grootere genoemt

70 *Opregte devotie tot den*
worden , waren zijn dagelijckx Gebedr.
Van andere aendachts-oeffeningen en
wil ick niet melden. Hy wist behende-
lijk in alle gelegentheden 't eene , off 't
andere voor te brengen tot loff **MARIÆ**:
Ja zo haest en hoorde hy haeren naem niet
noemen , off zijn hert was met onuytspre-
kelijke zoetigheyd vervult. In de ure
zijns doodts stelde hy nae de Goddelijcke
Barmhertigheyt en nae de verdiensten
CHRISTI , geheel zijn betrouwen op de
voorbiddinge van dese zijne Moeder. Met
een woort ; hy heeft zelfs openbaer-
lijk bekent , dat hy van kinds-gebeen-
ten aff eene besondere liefde tot **MARIA**
gedragen heeft. Nu mocht gy wel vragen,
waerom **ALOYSIUS** zo overvloedige ge-
naden, en weldaden door **MARIA** ver-
kregen heeft.

En wilt gy hem niet nae volgen in alle
deelen ('t welck oock niemand van U
vereycht) zo volgt hem ten aldermin-
sten nae in eene deugd. In welke ? in de
bestendigheyt van uwe aendagts-oeffenun-
gen ; zoude het oock maer een eenige
oeffening wesen , de welke gy dagelijckx
onderhout ter eeren van de Goddelijcke
Moeder.

GEBEDT.

*Om te verkrygen een oprechte Liefde
tot de Moeder Godts. Ziet boven
Folio 13.*

DE VIERDE MEDITATIE.

Voor den vierden Zondag.

*Van't Gebedt, en vande wys te bid-
den, de welke den H. ALOYSIUS
gebruyckt heeft.*

EErsten Voorgang. Weest indachtig,
somtyts gesien te hebben, hoe dat ee-
nen zoetelyk zingenden Leeuwk hooger
en hooger van d'aerde ten Hemel opklimt,
om zijnen Godt en Heer door zijnen
lieffelijcken zang te loven, en te pryfen.

Tweeden Voorgang. Bidt met den Apo-
stel, om genaed des Gebeds, en spreekt
met hem: *Heer, leert ons bidden:*

Overdenkt ten 1ste. hoe dat ALOYSIUS
terstont van zijn eerste kintheyd aff zeer
vieriglijck genegen wierd tot het heylig
Gebedt, en door 't zelve zijn gemoet van
d'aerde, ende van alle aerdsche dingen tot
den Hemel verheven heeft. Zo haest als
hy

hy bequaem geweest is om te bidden, heeft hy zig dikwils verborgen : hy wierd oock somtijts gevonden op zijne knien zittende achter eenen grooten hoop houts, stortende zijn gebedt tot Godt in grootste eenfaemheyd : 't welcke niet over een komt met uwe gewoonte, die gy U, zo te zeggen, schier altijd tot het Gebedt moet dwingen.

ALOYSIUS heeft oock in eene acht-tien maenden duerende koorts niet eenen dag zijn gewoonlijk Gebedt onderlaten : zo hy niet in staet en was, 't zelve alleen te volbrengnen, heeft hy andere ghebeden, dat zy hem mochten helpen, ende met hem de moeyte deylen. Eylaes! hoe ligtelijck laet gy U overtreden, dat gy niet in staet en zijt, om voort te gaen in uwe gewoonlijcke aendachts-oeffeningen.

Overdenkt ten 2de, Dat **ALOYSIUS** begrepen heeft de kunst te mediteeren zonder eenigen menschelijken Leer-meester; om dat zijn gemoed altijd bequaem, en voorbereyd was, dat God daer in heeft konnen wonen, en gespreeck houden. Maer gy laet ingaen in U hert alderley gasten, de welcke veroorsaeken, dat gy niet en hoort d'aenspraeck Godts, Ja dat Godt tot U niet en kan spreken. Naer dat hy de zoetigheyd van 't mediteeren geproeft had, is zijne eenige vreugd geweest,
gaen-

gaende en staende aen God en Goddelijcke dingente gedencken : daerom bediende hy zig zeer dick wils van korte Schietgebdekens ; en dese de Dienst-boden merkende , plachten te zeggen : Het schynt, dat ALOYSIUS met alle mueren een t'zamenpraek houdt. Maer wat was 't wonder , dat desen Aerdichen Engelgeduerig met God was sprekende ! dewyl hy hem in zijn gemoed altyt voor oogen had. Een eenige ure des Gebedts valt U zomtyts te lang ; om dat gy noyt met aandacht geproeft hebt , hoe zoet en aengenaem Godt is. ALOYSIUS wierd in zijn zo vierig Gebed zeer veel geholpen door de gestadige versaming van zijn gemoet , en van alle krachten zijner ziel , en door zorgvuldige bewaring zijn'er uytterlijcken zinnen , besonderlijk zijn'er oogen : waer door hy verkregen heeft , dat hy in alle zijne gebeden , in d'onderloeking van zijne Conscientie , ende in andere Geestelijke Oeffeningen den tydt van ses maenden , niet zo veele verstroyingen gehad en heeft , als nauwelijckx den tyt van een Weest gegroet zoude uytmaeken. Waer uyt spruyten uwe verstroyingen onder 't Gebed ! De deuren tot Uiert staen altyt open , d'Oogen en ooren laeten binnen al 't gene slooren kan uwe innerlijke gemoets-eensaemheyd.

74 *Opregte devotie tot den*
Overdencke ten 3de, dat ALOYSIUS
zijn Gebed niet en heeft afgemeten nae de
maet van den tyt; maer nae de maat van
zijne liefde tot Godt, en nae den zoeten
smaeck in 't Gebedt. Zijne kamer-die-
naers moesten dikwils by avonds-tyt eeni-
ge uren wachten, om hem te ontkleden
tot de Nacht ruste; Zy en wierden daer-
om oock niet verdrietig, maer veel meer
verweckt tot aendacht. Ja, om te vol-
doen zijne begeerte en zijnen yver tot het
Gebet, stont hy dickwils des nachts on-
vermoeyt op; knielde stil alleen in 't hemt,
en in den duysteren, midden in de kamer
neder; besproeyde met zijne traenen de
vloer, en bracht daer een groot deel van
de nacht door met zulke aendacht, met
zo levende voorstelling der Goddelijke ge-
heymenissen, dat het hem schier onmoge-
lijk was, de zelve den dag door uyt zijne
gedachten te stellen. Maer dewyl zulkx
oock in de winter geschiede, zoo is
zoontyts daer uyt gevolgt, dat hy aen 't
geheel Lichaem is verstyft, en wegens
zwakheyd in beswyckinge op d'aerde ne-
der gesonken is. Hier uyt ontstont, dat
zijn geheel Geestelijk leven was een ge-
stadig bidden en mediteeren; overmits hy,
met wat voor arbeyd hy oock mocht besig
wesen, noyt en werd afgesondert van
God en Goddelijke dingen. Zoo ver
word

word eene ziele gebracht door de liefde en door de bestendigheid in eene zaek ! U vier der liefde is maer gelijk een vier van stroo : het brandt terstont , maer het verdwynt wederom in eenen oogenblick

Overdenke ten 4de , het gevoelen , 't welke ALOYSIUS gehad heeft van 't Gebed , en van de Meditatie. Hy zeyde , dat het onmogelijk was , dat een mensch verkrygen kan eene zoete ruste , en eenen volmaekten vreden zijns gemoets ; t'en zy , dat hy geleert heeft , en door gestadige Oefeninge zo ver gekomen is , dat hy weet in alle dingen zig t'overwinnen. Maer dat 't ook niet weyniger onmogelijk is , dat een mensch zig overwint in alle gelegentheden en omstandigheden , zo hy zig niet eenen langen tyt in 't bidden en mediteeren heeft geoeffent. Dit voor onder stellende , hield hy het Gebed en de Meditatie voor d'alderkrachtigste middelen , om te geraecken tot de volmaektheyd. T'en gaet niet , terstont te willen uytwerken groote dingen ; maer het word vereyscht , dat men zig tot groote dingen voorbereyd , en bequaem maekt , door groote en kloeckmoedige propoosten , door overwinninge van alderhand bezwaerenissen , door gestadige Oefening in 't Gebed , en door vergadering van groote verdiensten , en genaden.

Om van Godt te verkrygen de genaed
des Gebedts door de voorspraeck

A L O Y S I I.

Aldergrootsten Koninck des Hemels,
en der aerde, die gy ons altyt gehoor
geeft, zo dickwils als wy willen en ver-
langen; ende noyt eenige genaed oft wel-
daed weygert, zo het dient tot onse za-
ligheyd, en wy oormoedelijk en weerdig-
lijk daer om bidden! Wy bidden U om
'igene de heylige Apostelen U gebeden
hebben, en wy roepen: *Heer leert ons
bidden.* Ô Heere leert ons, dat wy ons,
gelijk als eenen onder lieffelijcken zang-
ten Hemel opklimmenden Leeuwerk, van
d'aerde verheffen, dat wy met onse ge-
peysen de wolcken doordringen, en voor
den Throon van uwe Goddelijke Ma-
jesteyt verschynen, gelijk als den Engel-
sen ALOYSIUS altyt met zijne gedag-
ten en begeerten voor U alderheyligste
aensicht gestaen heeft. Verleen ons sterk-
te, dat wy ons zwaer en traeg Lichaem
met geweld mogen nae boven verheffen,
alle bezwarenissen overwinnen, ende geer-
ne by U zijn op aerde, op dat wy met desen
Heyligen Jongelinc U loff mogen singen
inden Hemel, *Amen.*

DE VYFDE MEDITATIE.

Voor den vyfden Zondag.

Van de zuyverheyt des H. ALOYSII:

E*Ersten voorgang.* Stelt U voor Oogen eene witte Lelie, die, met doornen omcingelt zijnde, haer hoofd verheft tot den Hemel.

Tweeden voorgang. Bid Godt, dat gy behouden mocht de reinigheyt van Lichaem en Ziel, nae het voorbeeld van den zuyveren Jongelink ALOYSIUS

Overweegtes 1ste. Dat den H. ALOYSIUS verkooren heeft MARIAM, de Koningin aller Maegden tot eene beschermersse van zijne zuyverheyt, doen hy te *Florencie* voor haere wonderwerkende Beeltenis, deselve Godt opgedragen heeft, door d'alderfuyverste handen van dese Goddelijke Moeder. Kiest ook MARIAM tot eene beschermersse van uwe Zuyverheyt; en peyst, dat, zoodikwils eenige bekoringen van Onzuyverheyt sich in U hert verheffen, MARIA ten hoogsten zoude vertoornt worden, ja U niet en zoude erkennen voor haer Kind, by aldien gy 't alderminste tegen dese deugd

78 *Opregte devotie tot den*
niet alleen doen, maer ook vrywilliglijk
alleen zoudt gedenken. Zy zal U ook
gewilliglijk in dese bekoringen bystaen,
zoo gy maer terstons dezelve aen roept
met volgende, of diergelijke woorden:
*Door uwen wonderbaerlijken Maegdom,
en Onbevleete ontfangenisse, ô Alderzuy-
verste Maegdt, zuyvert mijn Hert en
Lichaem, in den naem des Vaders, en des
Soons, en des H. Geest, Amen.*

Overweegt ten 2de. Dat de zuiverheyt
ALOYSII zoo volmaekt was, dat hy
den tijdt zijns levens van alle moeyelij-
ke vleeschelijke gedachten, en inbeeldin-
gen, ja ook van alle onordentlijke beroe-
ringen des Lichaems bevrijt is geweest.
’t Welke zekerlijk eene bijzondere gra-
tie Godts is, die hy zonder twyffel door
de voorbiddinge van de Maegd aller
Maegden verkregen heeft. Is ’t zaeken,
dat gy niet en besit dese Engelsche Ge-
lukzaligheyt, zoo bemoeyt U ten min-
sten zoo veel als ’t U mogelijk is, dat gy
alle diergelijke onzuivere bekoringen
slaet uyt U hert, en uyt uwe gedachten,
met zulke haest, als of een vonk uyt het
vier op U kleet, ’t welke nog nieuw is,
gesprongen was: in welke gelegentheyt
gy zekerlijk niet lang en zoudt vertoe-
ven, om dien vonk at te schudden

Overweegt ten 3de. Dat ALOYSIUS
sich

fich met grootten yver bemoeijt heeft, om zulke genaed te verkrygen: overmits hy met wonderlijke zorgvuldigheyt bewaert heeft zijne vijf sinnen, op dat niet d'alderminste onzuivere verbeeldingen door dese vijf poorten in zijn hert, en gemoedt mochten ingaen: hy heeft besonderlijk zijne Oogen dus bedwongen, dat hy niet zonder redenen met den Heyligen Job heeft kunnen zeggen: *Ik heb een verbond gemaekt met mijne Oogen*, op dat zy my niet en geven d'aldergeringste gelegentheyt, jet te denken tegende Zuyverheyt. Daer en boven is hy zeer streng geweest in 't kastyen van zijn Lichaem, *gelijk als boven aen 't 28 blad te lezen is.* Dese strengigheyt waren die scherpe Doornen, waer mede dien onnosfelen en zuyperen Jongelink de sneeuw-witte Lelie van zijne zuyverheyt omcingt en bewaert heeft. Wilt gy reyn en zuyper zijn, Christene Ziel! zo en moet gy niet bermhertig zijn over uwe sinnen. De nieuwsgierigheyt der Oogen en Ooren veroorsaeken alderley wederspanningheyt en onruste in U Lichaem en Ziel: waer onmaetigheyt gevonden word in eeten en drinken, daer en kan de zuyverheyt niet lang wesen zonder bekoring: Zo gy U Lichaem vleyt zonder eenige strengigheyt, zal 't zelve oproetig en wederspannig worden. *Over-*

80 *Opregte devotie tot den*

Overweegt ten 4de Dat het Engelsche gemoet van ALOYSIUS eenen besondere afkeer hadde van alle onbetamelijke verhalen : daerom, als jemand in zijne tegenwoordigheyt diergelijke tael voerde, wierd hy aenstonts schaemroot, en met nedergeslagen Oogen sweeg hy stil daer op, of beltraefde de sprekende : maer konde hy ook zulks niet doen, zo ging hy daer van. Dese zijne zedigheyt en eerbaerheyt waer sen 't Spaensche Hoff zo bekent, en in zoo een hoog-acgting, dat, als eenige hem van ver zagen, haer ongeregelt gesprek aenstonts aenvingen af te breken, en zich in woorden en manieren nae zijn voorbeeld te bestieren. 't Was een gemeen gevoelen by 't Hoff, dat den Mark-Graef van *Castiglione* niet 't minste van vleesch en bloed schein te hebben. Daer van heeft hy een heerlijck proefstuk gegeven tot *Turin* in 't huys van *Hieronymus Roboreus*, daer nae Cardinael van de Roomsche Kerk ; want doen hy daer met andere jonge Heeren in een t' sainspraek was, en een voor-naem seventig-jarigen Edelman sich niet schaemde, alderhande onreynne strecken op de baen te brengen, gaf hy den onbezuisden Redenaer zijne eerlose mishandeling dus te verstaen : *Hoe*, seyde hy. *Soude sich een zo bedaegden, en niet we-*
niger

niger van 't geluk als van de natuer begaefden Man niet schamen, in dese Edele, onnossele versameling zulken praet voor se brengen ! Wat zonde meer tot zonde kunnen verleyden, als een zo danig quaed exempel ! En zegt den H. Paulus niet, door quade gespreeken worden goede zeden bedorven? Hier mede verliet hy, met geen kleyne beschaming van dien Edeliman, en met grootste stichting van de jongetheeren, dit Geselschap, ende begaff zig aenstonts in eene andere Kamer. ALOYSIUS wist al te wel, dat schandelijke gespreeken door d'ooren, niet zonder gevaer der zuyverheyd in 't hert vallen, en dat zo danige, leelijke korts-wylen d'Engelen zelts, als Bescherm-geesten van d'onnosseleyd, in tranen doen uytbersten.

Hier uyt kont gy lichtelijck afnemen, gy Jongelingen en jonge Dochters, jagy ook, die leeft in den Houwelijcken staet, hoe ver dat gy atwyckt van de zuyverheyd ALOYSII, zo gy tot diergelijcke woorden lacht, ofte (dat veel erger is) 't zamen doet, ende oock uwe vuyligheden toe werpt. Is 't zaken, dat gy misschien by gelegentheyd iets onbetamelijcks uyt den mond van eenen ongeregelden mensch gehoort hebt, zo en vertrouwt hem niet wederom voor den tweeden keer, maer vlucht hem, als uw engezworen vyand.

G E B E D T.

*Om van Godt door de Voorſpraeck
ALOYSII te verkrygen zuy-
beyd van Ziel en Lichaem.*

Ziet boven Folio 34.

DE SESDE MEDITATIE.

Voor den Sefden Zondag.

*Van de Liefde des H. ALOYSII tot
zynen Even-naesten.*

E*Erſten Voorgang.* Aensiet de Zon aen
den Hemel ſchijnende ; en beeld U
in , dat gy rond om de zelve leeft vol-
gende woorden : *Ik en ſchijn niet voor my
alleen.*

Tweeden Voorgang. Bid God om zijne
gratie , dat gy , behalven vervordering van
uwe eyge zaligheyd , oock uwen Even-
naesten mocht weldoen.

Bemerckt ten iſte , dat ALOYSIUS,
nauwelijckx konnende ſpreken , alreets
aengevangen heeft te ſpreken voor de noot-
lijdende , ende hen lieden wel te doen.
Noch een Kind zijnde , ginck hy op de
Zon en Heylig-dagen in de Kinderſcho-
len

len , vraegde, en onderwees de kinders. Zietboven het 24. , en 25. Blad Hy had in voorvallende gelegentheden eenen vierigen yver, om de menschen door een vriendelijck en aengenaem gewelt t'aenmoedigen tot aenhooring der Predicatie. tot belydenisse en berouw van hunne zonden ; aldus, dat hy door zijn vermanen en toespreeken dick wils aen de Biecht-vaders overvloedige arbeyd gegeven heeft. Is 't , dat gy uwen God bemint uyt de gront van U hert , zo leyde ook tot hem d'eene off d'andere ziel ; want gy weet wel, dat hy geene zaek meer en bemint, als de Zielen der menschen.

Bemerckt ten 2de, dat ALOYSIUS, een algemeen verlooff van zijne Oversten verkregen had, om die in 't Collegie ziek liggende zo dickwils te besoecken, als 't hem behaegde. Hy verscheen dagelijckx in de zieck-kamers, troostende de ziecke, spreyende het Bedt, deckende de Tafel, zuiverende de vaten, en potten, en doende al't gene de liefde tot troost van eenen zieken uytvinden mach. Hy en was ook niet vergenoegt, dat hy de lichamen alleen eenige verquickinge toebrecht ; maer hy had oock de behendigheyd, van hunne gemoederen met Geestelijcke en heylige gespreken te stercken, en vrolijk te maken. O Met wat hertelijke vreugden zal ALOYSIUS

84 *Opregte devotie tot den*
SIUS aen den dag van 't laeste Oordeel aen-
hooren de woorden van CHRISTUS zij-
nen Zaligmaker : *ALOYSI!* *Ik ben ziek*
geweest, en gy hebt my besogt. Zal CHRIS-
TUS oock het zelve tot U, en van U
kunnen zeggen?

Op zijne reysen in de herbergen, in alle
gelegentheden, had ALOYSIUS de behen-
digheyd, dat hy met eene so aengename çier-
lijckheyd, en lieffelijckheyd in 't spreken
van geestelijke dingen Samen-spraeck
hield, dat oock die geene, die andersints
weynig vreugt hadden in geestelijke gespre-
ken, hem aenhoorden met een wonder-
lijk genoegen, niet en wilden wyken van
zijne zijde, hem openbaerden den Staet
van hunne Zielen, ende hem vereerden,
als eenen Engel, die van den Hemel ge-
sonden was. Zo is 't : waer het hert van
vol is, daer gaet den mond van over.
Zijn hert was vol van Hemelsche Onder-
wysingen, verlichtingen, en begeerten :
Het was geheel ontfcken van 't Hemel-
sche vier ; 't welke, niet zo eng willen-
de ingesloten blijven, den weg door den
mond gesocht en gevonden heeft, ont-
stekende alle menschen, die daer ontrent
waren. Is 't zaek, dat gy brand, zoo
zult gy oock andere ontfcken met het vier,
van 't welke gy brand.

Bemerckt ten 3de, En ziet, hoe dat
ALO-

ALOYSIUS loopt door alle straten van *Romen*, gedrukt en benauwt zijnde met besmettelijke krankheden, met grote dier- te, en gebrek van levens middelen, ende met eene overtollige menigte van arme menschen, om te vergaderen d'almoessen voor de noot lijdende. Hy droeg dese almoessen op zijne schouders nae de ziek-huysen; ende zijnen last afgelegd hebbende, was hy terilont besig, met de zieken op te passen: hy heeft hunge- wassen de voeten, hy heeftse ontkleed tot de ruste, geholpen in 't bed, en de spysen voorbereyd. Ja **ALOYSIUS** wierd in't gemeen gevonden by die geene zieken, die't aldermeest versuymt en verlaten wierden, by de welke d'andere wegen den onverdraegelijcken stanck, en afgry- selijcke vuyligheyd niet en wilden, off niet en konden blijven. Zulke zieken heeft hy toegesproken, en voorbereyd tot de heylige Biecht, en tot den laetsten doot- stryt. Wat en doet niet de liefde! wilt gy weten, hoe groot dat uwe lietde is; zoo moet gy onderzoeken uwe wercken.

Tyberius Bondius, een Medegesel **ALOYSII** tot de zieke, heeft by zulke gelegentheyd de ziekte en de dood ge- erft. Och, zeyde **ALOYSIUS**, hoe williglijk soude ick tuyschen met *Tyberius*, dat, zo't Godbehaegde, by voor my mog-

86 *Opregte devotie tot den
te leven , en ick voor hem sterven !* Godt
heeft hem verhoort ; overmits hy niet
lang daer nae met de zelve ziekte is be-
sinet worden , en door de zelve zijn on-
nosfele ziel in de handen van zijnen Za-
ligmaker geleverd heeft Daer heeft ALOY-
SIUS zijn *Indien* gevonden ; daer heeft
hy zijn leven opgeoffert uyt liefde tot God
en zijn Even-naesten. Gy kont, waer
gy wilt , U *Indien* , dat is , gelegent-
heyd hebben , om uwen Even-naesten
wel te doen , zoo wanneer de liefde uwe
voeten besliert en aenmoedigt.

G E B E D T.

*Om ontstoken te worden met de liefde
tot den Even-naesten.*

MYn Heer, en Godt ! 't en zal im-
mers dien tijd noch niet gekomen
zijn , dat de liefde by veele menschen zal
verkouden ó alderminnelijcksten Za-
ligmaker ! menschen zullen 'er ja nog op
aerde gevonden worden , die U in d'ar-
me , nootlijdende , zieke , &c. zullen
erkennen, opnemen, dienen, &c. ó Heer !
men zal immers in de wereld noch zul-
ke herten aantreffen , die uyt liefde tot U,
en den Even-naesten het leven williglijk
daer geven ! Wy bidden U ootmoede-
lijk

H. Aloysium Gonzaga. 87

lijck , dat gy in ons wilt ontsteken het
vies van uwe Goddelijke liefde , week
maeken , en doen smelten onse herten
door barmhertigheyd , opdat wy , uyt
liefde tot U , nae vermogen weldoen
aen onse mede broeders , mede Christe-
nen , ja alle menschen , niet anders , als
aen U ; omdat gy geseyt hebt , dat gy
alles zult aen nemen , als off 't U geschie-
de. Wy worden schaem-root , overwe-
gende de werken van liefde , de welcke
ALOYSIUS , een Vorst van Geboor-
te , geoeffent heeft , dat wy zoo weynig
uyt lietdetot U voor onsen Even naesten
gesorgt hebben. Wy hoopen door zijne
voorspraek , dat gy ons door uwe gracie
hier toe verwecken zult , dat wy in 't toe-
komende onsen Even-naesten lieff hebben,
als ons eyge zelve , *Amen.*

B E S L U Y T.

EEn zaak alleen , Christene ziel , moet
U noch vermanen . dat gy , dese
devotie volbracht hebbende , indien gy ver-
kregen hebt de gewenschte gracie , moet
met eene diepe vernederinge God bedan-
ken over de goetheyd , waer mede hy zig
heeft geweerdigt U te verhooren door de
verdiensfen van enen zo lieven Heyligen.
Indien niet ; zo en verliest de hoop niet ;

want Godt dickwils uytstelt zijne gunsten met occasie van meerder verdiensten aen den bidder te geven, door zijne oneyndelijke wetenschap ziende, dat het ons niet nut en is 't geene ons goet schynt; namentlijk als 't tydelijcke gunsten zijn. Daerom worden wy geleert, voor alle andere goederen te zoeken dat goet, 't geene bestaet in de besittinge van 't opperste goet, dat is, de glorie des Hemels, de welke verkregen word door een goede en heylige dood, gelijk aen de dood van den Engelschen Jongeling ALOYSIUS, en van alle andere Heyligen.

INHOUT

Van d' Aflaten, derwelke zyn Heyligheyd BENEDICTUS den XIII. aen de Rosen-boeykens, Beelden, Kruyskens, en andere gezegende aflaets-penningen verleent heeft (dat is, voor die geene, die zulke penningen &c. hebben) ter occasie van de heylig-spreking van de twee onnossele Jongelingen Aloysius Gonzaga, en Stanislaus Kostka.

- I. **D**le ten minsten eenemaal in de week devotelijk bidden zal de Kroon des

des Heeren, off van d'alderheyligste Maegr,
off den Rosen-krans, off het derden deel
van eenen Rosen krans, dat is, vijffthien-
kens; off de groote, off de kleyne dag-
getyden van onse Lieve Vrouw, off de
dag-getyden van d'Overledene, off de ze-
ven Boet off Trappe Plalmen; off die
zal onderwysen de Kinders, of besoe-
ken de gevangene en zieke in de ziek-huy-
sen, de nootlijdende te helpen, de heyli-
ge Mis hooren, of, zo hy Priester is,
lesen zal: Zoo dikwils een zulken
met opregt berouw van zijne zonden
de Biecht spreekt, ook ontfangt het al-
derheyligste Sacrament des Altaers,
ende op volgende Feest-dagen, te we-
ten, op den Feest-dag van de Geboorte
ons Heeten JESU CHRISTI, op H.
Drie Koningen dag, Paeschdag, ons
Heeren Hemelvaert-dag, Sinxen-dag,
H. Drievuldigheyt-dag, en H. Sacra-
ments-dag; Item op de Feest dagen van
MARIÆ Lichtmisse, Boodschap, He-
melvaert, en Geboorte; Item op de
Feest-dagen van den H. Joannes den
Dooper, van de Heylige Apostelen Pe-
trus en Paulus, Andreas, Jacobus, Jo-
annes, Thomas, Philippus en Jacobus,
Bartholomæus, Matthæus, Simon en
Judas, Matthias, en Joseph den Bruy-
degom MARIE; daer-en-boven ook op
den

Opregte devotie tot den

den Feest dag van alle Heyligen, en op
elken Feest-dag van de twee boven ge-
melde Heyligen; Godt met aendacht
bidden zal voor verheffinge van de Hey-
lige Roomse Kerk, voor uytroeying
der Ketteryen, voor Vreede en eenig-
heyt der Christelijke Vorsten, en voor
algemeene nootsaekelijkheid der Christ-
Catholijke Kerk. Zoo dikwils hy sulks
doet op gemelde dagen, verdient hy Vol-
len Aftaet en vergiffenisse aller zijner
zonden,

2.

Die berouw heeft van zijne zonden
met een vast voornemen sich voortaan
te beteren, en op eenen dag nae belie-
ven besoeckt de zeven Kerken, of zo'er
geen zeven en zijn, alle, die in zulke
plaats (waer hy woont, gevonden wor-
den) zoude 't ook wesen, dat'er maer
eene daer gevonden wierd; en voor alle
Autaeren doet zijn gebedt tot bovenge-
melde intentie; zoo verkrygt hy alle
Jaeren eenmael den grooten Aftaet van
de zeven Kerken te *Rome.*

3.

Die met aendacht zal overwegen het
bittere Lijden en Sterven Christi J E-
SU

H. Aloysium Gonzaga. 91
SU ; en ter eeren van den Lijdenden
en Stervenden JESUS eenige eerbie-
dinge bewijst, ook zeven mael kufft d'aer-
de : aen dien dag, dat hy zulks vol-
brengt, verdient hy eenmael in 't Jaer
den grooten Aflaet van de Heylige Trap-
pen te *Romen*.

4.

Die in zijn Hert Berouw en Leedtwe-
sen verwekken zal van zijne zonden,
met een yverig propoost zijn Leven in 't
toekomende te beteren ; ofte wel, die
ter eeren van de twee Canonizeerde
Heyligen zal oeffenen een werk van
deugd nae hun exempel en voorbeeld :
verkrygt Aflaet van zeven Jaeren, en
van zoo veel *Quadragenen*, dat is, Af-
laet van 40. Dagen.

5.

Die gelesen, of gehooft zal hebben
een Capittel uyt de Levens-beschryvin-
ge van de twee Canonizeerde Heyligen ;
ofte eenen van hunne Altaeren besocht,
een Beeldt vereert, ende Godt voor be-
keering der Sondaers, en voor 't welva-
ren van onse Moeder de Catholijke Kerk
zal gebeden hebben : zoo dikwils zulks
ges

92 *Opregte devotie tot den*
geschiedt, verdient by altyt Aflaet van
100. dagen.

6.

Even zelve Aflaet verdient ook dien
genen, die aen d'Arme een almoes zal
hebben medegedeelt; of se door hem
zeive, of door andere zal onderwefen
hebben in de punten van 't Geloof, en
goede zeden.

7.

Die zich zal oefenen in d'aendacht tot
het Hoog-weerdigste Sacrament des Au-
taers, of tot d'alderzaligste Maeget M A-
RIA, en tot de geheymnissen van dese
Goddelijke Moeder, en overwegen die
ons daer door verleende weldaden; of
met de smerten van de bedrukte Moe-
der, die zy uytgestaen heeft in 't Lijden,
en in de doot van haeren alderliefften
Soon, zal dragen een hertelijk medelij-
den; of op eene andere wijs en manier
het Hoogweerdigste Sacrament des Au-
taers zal vereert hebben, en gebeden
voor d'algemeene nootsaekelijckheit van
de Heylige Roomsche Kerk: verkrygt
100. dagen Aflaet.

8.

Die op't teeken van de Klok, des mor-
gens, middags, en des avonds, zal ge-
sproken hebben het gewoonlijk Gebedt,

Ano

Angelus Domini, &c. of, zo hy 't niet en weet, eenmael het Vader Onfer, en d'Engelsche Groetenisse; of op 't teeken van de Klok tot het Gebedt voor d'Overledene zal hebben gebeden den Psalm. *De profundis*, of, zo hy desen Psalm niet en weet, een Vader Onfer, en d'Engelsche Groetenisse; verdient hy ook 100. dagen Aflaet.

9.

Die met aendacht in d'ure des doodts zijne ziel Godt zal hebben aenbevolen, ende den Alderheyligsten Naem JESUS, met mondt, of, zo hy wegen zwakheyt niet en kan, met hert aengeropen, Gebiecht en Communiqueert, of, zo zulks ook om dezelve, of andere oorfaek niet en kan geschieden, een volmaekt berouw van zijne zonden zal verwekt hebben: verdient Vollen Aflaet, en vergiffenisse aller zijner zonden.

10.

Alle boven-gemelde Aflaeten kunnen ook voor de Gelovige Zielen in't Vagevier appliceert worden.

11.

Om gemelde Aflaeten te verdienen, is 't genoeg, dat men by sich draegt eene Kroon, Rosen-krans, Kruyske en Aflaets penning, &c. aen de welke diergelijken Aflaet is mede gedeelt geworden;

94 *Opregte devotie tot den*
en dat men boven-gemelde werken vervult, alhoewel jemandt uyt andere oorzaken daer toe zoude verplicht wesen.

12.

In uytdeyling van dese Aflaets-penningen, Kruyskens, Kronen, &c. en aengaende het gebruyk van de zelve, wil Zijne Heyligheyt, dat het *Decreet*, en *Ordinancie* van *Alexander den VII.* Zaligster gedachtenisse, van hem den 6. *Februarius* 1657. uytgegeven zijnde, stiptelijk zal observeert worden; dat namentlijk desen Aflaet van dien geenen, die hem van jemandt heeft vereert gekregen, niet meer aen jemandt anders kan vereert, of gegeven worden; en; zoo dit zoude geschieden dat desen Aflaet zoude wesen van geener werden, en zijne kracht en werking verliezen. *Item*, Zo een zulken Aflaets penning, Kruyske, Rosen-krans, &c. word verloren, zal ook den daer aen verleenden Aflaet verlooren gaen.

Dus nae't Exemplaer gedrukt te
Romen in d' Apostelijke
Kamer 1727.

ONDERRIGTING

Op welke wys, en manier deze devotie inde Kerk binnen RAVENSTEIN gehouden wort,

De Devotie zal altyd beginnen op den eersten Sondagh nae Sinxen, of op H. Dryvuldigheydt-dagh. Zy zal ghehouden worden op de volgende wyze.

Voor de Vroegh-Mis zal de benedictie gegeven worden met het Hooghweerdigste Sacrament des Autaers, 't welk zal staen blyven tot nae de singende Mis: In de Predicatie zal altydt melding geschieden van d'eene, of d'andere deugd des H. Aloysii, om tot navolging verweckt te worden, of van eenige weldaedt, de welke God door ae

Voor

80 Opregte devotie tot den
Voorbiddinge vanden H. Joug-
elinck verleent heeft, om te be-
vestigen het vertrouwen op de
Voorpraeck van den Heyligen.

Des avonds om ses uren zal
beginnen het Lof op de volgende
wyze. Naer dat den Priester
de Benedictie met het Hoogh-
weerdighe Sacrament gegeven
heeft, wort volgende Anti-
phona gesongen.

ANTIPHONA.

ô Quam pulchra est casta ge-
neratio cum claritate! im mor-
talis est enim memoria illius :
quoniam apud Deum nota est,
& apud homines : & in perpe-
tuum coronata triumphat in-
coinquinatorum certaminum
præmium vincens. Sap. 4.

Hier op volgt de Litanie van
den H. ALOYSIUS.

LITANIÆ

DE

S. ALOYSIO.

KYrie Eleyson. Christe Eleyson.

Kyrie eleyson.

Christe audi nos Christe exaudi nos.

Pater de Cœlis DEUS, miserere nobis,

Fili Redemptor mundi DEUS, miserere nobis.

Spiritus sancte DEUS, miserere nobis.

Sancta Trinitas unus DEUS, miserere.

Sancta MARIA, ora pro nobis.

Sancte ALOYSI,

Incaruate Angele,

Gloria Christianorum Principum,

Ornamentum illustris stemmatis,

Constans amator CHRISTI,

Humillime adorator JESU Eucha-

ristici,

Singularis cultor MARIÆ,

Singularis cultor sanctorum Angelo-

rum,

Singularis cultor sancti IGNATHI,

Magnanime contemptor dignitatum,

Magnanime contemptor mundi,

Ora pro nobis.

98 *Opregte devotie tot den*
 Magnanime contemptor honorum,
 Electum Exemplar Religiosorum,
 Verum exemplar Sociorum JESU,
 Vivum exemplar perfectionis,
 Mundissimum speculum innocentiae,
 Purissimum speculum castitatis,
 Vivum speculum modestiae,
 Clarissimum speculum Evangelicæ
 paupertatis,
 Clarissimum speculum obedientiae,
 Clarissimum speculum humilitatis,
 Clarissimum speculum mortificationis
 Zelose amator Orationis, & devotio-
 nis,
 Zelose amator Regularum Ordinis,
 Conflans Zelator salutis proximorum
 Electe intercessor Manuæ,
 Protector totius Italiae,
 Zelose intercessor omnium Christia-
 norum,
 Electe Patrone Juventutis Ravenstei-
 nianæ.
 Propitius esto, parce nobis Domine,
 Propitius esto, exaudi nos Domine.
 Ab omni concupiscentiâ oculorum,
 Libera nos Domine
 Ab omni concupiscentiâ Carnis,
 Ab omni superbiâ viæ,
 Per intercessionem, & merita S.
 ALOYSII,

Ora pro nobis.

Libera nos D.
Per

H. Aloysium Gonzaga. 99

Per ejus Angelicam puritatem, Libera nos
Domine,

Per ejus eximias Virtutes, Libera nos D.

Per ejus sanctam, & perfectam vitam,
Libera nos Domine.

Peccatores, Te rogamus audi nos.

Ut gloriam sancti ALOYSII semper auge-
re digneris, Te rogamus audi nos.

Ut nobis gratiam, sanctam ejus vitam
imitandi, largiri digneris, Te rogamus.

Ut nos ad ejus Societatem in Caelo admit-
tere digneris, Te rogamus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
parce nobis, Domine.

Agnus Dei, &c. Exaudi nos Domine.

Agnus Dei, &c. Miserere nobis.

Christe audi nos. Christe exaudi nos

Kyrie eleyson. Christe eleyson.

Kyrie eleyson.

Ÿ. Ora pro nobis, sancte ALOYSII!

R. Ut digni efficiamur promissionibus
Christi.

O R E M U S.

Caelestium donorum distributor
DEUS, qui in Angelico Ju-
vene ALOYSIO miram vitae innocen-
tiam pari cum penitentia sociasti :

100 *Opregte devotie tot den
ejus meritis & precibus concede, ut in-
nocentem non secuti pœnitentem imite-
mur. Per Dominum nostrum JESUM
CHRISTUM, &c.*

Hier op worden gesongen de liefdelijcke
zugten van den H. ALOYSIUS.

Suspiria S. ALOYSII.

1. *O Christe, pendens arbore,
Amore vulneratus:
Pendens amoris victima;
Quid, Christe mi, rependam?
Lates minuto maximus
Sub panis involucro,
Mibique te das ferculum:
Quid, Christe mi, rependam?*
2. *Me sic amantis gloria,
Vitâmq; sanguinemque
Si millies impendero;
Prò quantulum rependam!
Hæc sola posthæc vita sit,
Sudor laborque solus,
Amare te pro viribus,
Morique sic amando,*

3. Et te, MARIA, Virginem
Cum Filio parentem,

Dum spiro (testor sidera:)

Te diligam, MARIA,
Sed Mater! ut clientulum

Juves periclitantem,

Per Filii te vulnere

Obtestor, & cruorem.

¶. Panem de Cælo præstitisti
eis.

¶. Omne delectamentum in se
habentem.

O R E M U S.

DEUS, qui nobis sub Sa-
cramento mirabili, passio-
nistuæ memoriam reliquisti :
tribue quæsumus, itâ nos cor-
poris, & Sanguinis tui Sacra-
mysteria venerari, ut redemp-
tionis tuæ fructum in nobis ju-
giter sentiamus. Qui vivis, &
regnas cum Deo Patre in uni-
tate

102 *Opregte Devotie tot den*
tate spiritus Sancti Deus, &c.

Hier op volgt den Lof-zang
tot onse lieve vrouw.

ANTIPHONA.

Salve Regina, Mater miseri-
cordiæ, vita, dulcedo, &
Spes nostra, Salve. Ad te cla-
mamus exules, Filii Evæ. Ad te
suspiramus gementes & flentes
in hâc lacrymarum valle. Eja
ergò Advocata nostra, illos tuos
miseriordes oculos ad nos
converte. Et JESUM, benedic-
tum fructum ventris tui, nobis
post hoc exilium ostende.
ô Clemens, ô Pia, ô dulcis vir-
go Maria.

ÿ. Ora pro nobis, Sancta Dei
genitrix.

℞. Ut digni efficiamur pro-
missionibus Christi.

ORE.

O R E M U S.

OMnipotens sempiterne Deus, qui glorioſæ Virginis Matris MARIE corpus & animam, ut dignum filii tui habitaculum effici mereretur, Spiritu Sancto cooperante præparâſti: Da, ut, cujus commemoratione lætamur, ejus piâ interceſſione ab instantibus malis, & à morte perpetuâ liberemur. Per eundem Christum Dominum noſtrum. R. Amen.

Divinum auxilium maneat ſemper nobiſcum. R. Amen.

Op deze wys zal alle ſes Sondagden het Lof gehouden worden maer op den ſesden Sondag zal de Devotie met het Te Deum Laudamus worden beſloten, tot dankſegginge voor alle welda-
den

104 *Optegte devotie tot den
den , die Godt door de voor-
spræek vanden H. Aloyfius
verleent heeft.*

H Y M N U S.

SS. Ambrosii & Augustini.

TE DEUM Laudamus : te
Dominum confitemur.

Te æternum Patrem : omnis
terra veneratur,

Tibi omnes Angeli : Tibi
Coeli, & Universæ potestates.

Tibi Cherubim, & Seraphim
incessabili voce proclamant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Dominus Deus Sabaoth :

Pleni sunt Coeli & terra :
Majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum
Chorus :

Te

Te Prophetarum laudabilis
numerus:

Te Martyrum candidatus
laudat exercitus.

Te per orbem Terrarum,
Sancta confitetur Ecclesia;

Patrem immensæ Majestatis
Venerandum tuum verum,
& unicum Filium,

Sanctum quoque paraclitum
Spiritum,

Tu Rex gloriæ Christe.

Tu Patris Sempiternus es
Filius,

Tu ad liberandum susceptu-
rus hominem : non horruisti
Virginis uterum ,

Tu devicto mortis aculeo :
aperuisti credentibus regna
Cœlorum ,

Tu ad dexteram Dei sedes :
in gloriâ Patris ,

Judex crederis esse venturus ,

Te ergò quæsumus tuis
famulis subveni : quos pretio-
so Sanguine redemisti ,

Æterna fac cum Sanctis tuis :
in gloria numerari ,

Salvum fac Populum tuum
Domine : & benedic hæredi-
tati tuæ ,

Et rege eos : & extolle illos
usque in æternum ,

Per singulos dies , benedici-
mus te ,

Et laudamus nomen tuum
in sæculum : & in sæculum sæ-
culi ,

Dignare Domine die isto :
sine peccato nos custodire ,

Miserere nostrî Domine :
miserere nostrî ,

Fiat misericordia tua Do-
mi-

mine super nos : quemadmodum speravimus in te.

In te Domine speravi : non confundar in æternum.

Ÿ. Benedicamus Patrem, & Filium cum Sancto Spiritu.

℞. Laudemus, & superexaltemus eum in sæcula.

O R E M U S.

DEUS, cujus Misericordiæ non est numerus, & bonitatis infinitus est thesaurus : Piissime Majestati tuæ pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exorantes: Ut, qui petentibus postulata concedis, eosdem non detrens ad præmia futura disponas. Per Dominum nostram, &c.

Alles

108 Opregte devotie tot den H. Aloysius

*Alles tot grooter eer van Godt,
van de Goddelyke Moeder, en
vanden Engelsen Jongelink*

ALOYSIUS: en tot
*Tydelyk en Geestelyck
welvaren van alle
die sig in deze de-
votie zullen
Oeffenen.*

Dit wenscht,

A. V. W. Soc. Jesu.